

William Branham
MLUVENÉ SLOVO JE ORIGINÁLNÍ SEMENO
I. díl

Kázáno 18. března 1962
v Jeffersonville, Indiana, U.S.A.

Dobré ráno přátelé. Jsem rád, že jsem zde. Dnes ráno začínáme o něco dříve. Vždycky je mi tak líto, když vidím, že tu není dost místa k sedění. Víím, že je to pro vás těžké, musíte-li stát. Oznamil jsem, že dnes ráno budu potřebovat hodně času. Myslím, že by bylo opravdu hezké, kdyby se ti, co nyní stojí, mohli během bohoslužby posadit, a druzí by je pustili sednout, aby si všichni mohli odpočinout. Půjdete-li ven, abyste se trochu rozhýbali, bude to v pořádku, neboť to bude dlouhá bohoslužba. Tak se můžete vystřídat.

Víme, že kaple se bude adaptovat, respektive přistavovat, aby se získalo více místa k sedění. V této budově je místo pro 250 až 300 lidí. A nyní je jich tu ještě asi o sto více. Když jsem sem přicházel, viděl jsem, jak lidé přijíždějí a hned zase odjíždějí. Není kde zaparkovat. Přijdou-li až ke vchodu a vidí, že je všechno přeplněné a lidé stojí podél stěn, ano, že dokonce i podium je zcela obsazeno, pak samozřejmě zase jdou. Když ale přinášíme Pánovo poselství, chtěli bychom, aby je slyšeli všichni.

Chtěl bych hned oznámit, že budu mluvit do dvanácti hodin a potom skončím. Všichni potom budou mít čas na oběd. V té době tu bude mít pastor, bratr Neville, křest. Jděte se tedy najíst a hned zase přijďte. Vynasnažím se, abych byl přesně ve 14 hodin na podiu a pokračoval.

V tomto týdnu jsem se hodně modlil. Kdybych to, co jsem chtěl lidem říci, nezkrátil o čtvrtinu nebo o třetinu, nemohl bych všechno ani probrat. Děkujeme vám za milou spolupráci, že jste přišli k těmto shromážděním a za to, co jste pro nás učinili, za pomoc a modlitby.

Před několika minutami jsem měl tu čest hovořit s jedním starším mužem a jeho manželkou. Všichni přece známe bratra a sestru Kiddovi, kteří po všechna ta léta byli velice věrní. Dorazili k nám před několika minutami. Prosil jsem je o to, neboť jsem s nimi chtěl chvíli mluvit. Jaká je to čest mluvit s těmito starými lidmi, kteří zvěstovali evangelium již v době, kdy jsem já byl ještě batole. To nádherné staré evangelium se nám stává vzácnějším, čím více se přibližujeme konci cesty.

Tady leží modlitební šátky, nad nimiž bych se chtěl za chvíli modlit. Skloňme nyní hlavy k modlitbě.

Náš nebeský Otče, Ty jsi řekl ve Svém Slově: „Budu-li povýšen od země, potáhnu všechny k Sobě.“ To je smysl našeho života: Vyvýšit před umírající generací Ježíše Krista, že je stále ještě Synem Božím, Spasitelem světa. Jsem rád, že žiji mezi lidmi, kteří tomu věří spolu s těmi tisíci, kteří Jej rovněž přijali za svého Zachránce.

My víme, že až tento život skončí, je na druhé straně takový nádherný život. Pak bude za námi všechna námaha a temné hodiny, kdy jsme museli procházet stíny života zde na tomto zkušebním poli. Nyní se připravujeme pro odchod vzhůru a čekáme už jen na „Countdown“. Brzy nastane okamžik, kdy bude čas Boží naplněn. Velká paže, která dosud ten čas zadržovala, konečně odmávne, a Jeho církev bude vyzdvížena ze Země vesmírem do onoho světa, do země, kde nejsou nemoci, starosti, stáří, ani smrt. Proto jsme dnes shromážděni, Pane, abychom vyjádřili své pocity o těchto věcech.

Jsmo tak rádi, když víme, že lidé nejsou svoláváni kvůli něčemu, co je zbytečné, nýbrž že bylo dokázáno jako největší realita, jakou kdy svět poznal, že Syn Boží, který dal ta zaslíbení, není mrtvý, ale žije provždy mezi námi. Tolik se dnes ráno radujeme, Pane, především z toho, že i kdyby nám svět patřil a my bychom mohli zůstat po staletí mladými, a mohli jsme se na něm radovat, byl by to přece jen omezený čas v porovnání s tím, co čeká ty, kteří Jej milují. Proto se snažíme bratrům a sestrám poukazovat na tu nádhernou hodinu, která se stále více přibližuje. Naše srdce hoří, Pane, neboť poznáváme, že ta doba se přibližuje. Chtěli bychom se připravit.

Odchází od nás jeden za druhým. Z našeho středu jsme právě někoho pochovali. Úplně náhle odešla domů sestra Bellová, jak si to přála. Šlo to tak rychle, že jsme ji ani nestihli navštívit, abychom se za ni modlili. Ona si ale přála tak odejít. Jak je to dobré vidět, že Ty dáváš všechno, po čem naše srdce touží. Nic z toho nenecháváš nesplněné; to jsi zaslíbil.

Proto se modlíme, abys ta srdce dovedl k tomu, že by Tě chápali – ti, u nichž tomu tak ještě není. Veď hříšníky k pokání, veď nemocné k Božímu poznání ohledně jejich uzdravení. Ó Bože, požehnej ty Své posvěcené a spoj jejich srdce. Kéž skrze ty pásky, které se dostanou do měst a sborů ve všech zemích na celém světě, nyní ti sloužící bratři porozumí, pokud tomu snad kdysi neporozuměli, aby Tvá církev byla připravena.

Pane, Tys mě oddělil od života mé matky, živil jsi mě po všechny dny mého života a Svou milostí jsi mě dovedl až k této hodině; cítím, že je to Tvá vůle, vysvětlit lidem, proč jsem tak jednal a dělal to, co jsem dělal. Nechť se to děje takovým způsobem, Pane, aby lidé lépe porozuměli svéráznosti Tvého služebníka.

Dej tyto věci, Otče, také ta místa z Písma, text a slova, která jsem si zapsal, když jsem se modlil a zkoumal to. Nechtě všude tam, kde budou slyšena, padnou na dobrou půdu, na půdu, která je bude moci přijmout a vyživit. Pak Ti bude přinesena všechna chvála. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Pro ty venku v autech, kteří již nemohou dovnitř, zapínám nyní jeden aparát. Naladte si rádio na 1150, potom můžete poslouchat poselství přes autorádia.

(Bratr Branham vysvětluje podrobnosti.)

Nyní se obracím ke svým přátelům zde a všude tam, kam se dostanou tyto magnetofonové záznamy. Mám zato, že lidem dlužím mnohé vysvětlení toho, co jsem říkal nebo dělal. Často za mnou lidé přicházeli a říkali: „Náš pastor se ptá, proč to děláš, bratře Branhame. Proč jsi to řekl? Co tě k tomu vedlo, abys to tak dělal?“ Všechno, co jsem dělal, jsem dělal celým srdcem a s nejlepším úmyslem, jak jen jsem mohl. Všechno, co jsem říkal, jsem říkal ze srdce. Dělal jsem to z jednoho důvodu. Pokusím se dnes ráno s Boží pomocí na základě Bible vysvětlit, proč jsem to dělal.

Je pravděpodobné, že v tomto tak početném shromáždění jsou také mnozí kazatelé; a mnozí to ještě uslyší. Přál bych si mít dost času, abychom lidem přiblížili všechno, o čem jsem přemýšlel a k čemu jsem také udal ta místa z Písma. Moji bratři, - nyní oslovuji přítomné i ty, jimž se dostanou ty pásky do rukou, - i když jste se mnou nesouhlasili kvůli mému stanovisku k tomu, co považuji za správné, máte právo se mnou nesouhlasit, jestliže to vidíte jinak. Ale doufám, že dnes ráno vám s Boží pomocí budu moci ukázat, proč jsem toto stanovisko zaujal.

Často jsem kritizoval sbory, denominace, oblečení žen a chování mužů. Myslím, že jsem to Písmem dostatečně doložil. Bůh zná mé srdce, že jsem ani jedinkrát proti nikomu nic neměl. Miloval jsem je, i když se naše názory od sebe rozcházely jako východ od západu. Dokud mám v sobě Ducha Božího, budu Jeho církev – Jeho lid milovat vždycky bez ohledu na to, co dělají nebo jak se mnou jednají. To s tím nemá nic společného. Přesto je miluji.

Mám nyní na mysli muže jménem Mojžíš. Jeho lidé neustále popouzeli (abych užil výraz z Jihu), neustále ho dráždili. Všechno se dělalo s reptáním; proti všemu něco namítali. Avšak když došlo k rozhodnutí a Bůh řekl: „Odděl se od nich. JÁ tě vezmu a učiním z tebe velký národ!“, tak se postavil Božímu hněvu do cesty. Řekl: „Vyhlaď mé jméno, ale ušetři ten lid.“ Přestože byl tak tvrdošíjný a vzepřel se proti Bohu i proti němu, miloval jej tolik, že řekl: „Vezmi mě, ale je ušetři.“ To byl Kristus v Mojžíšovi.

Jestliže nějaký člověk – nehledě na to, jak moc s ním někdo nesouhlasí – necítí stejně, pak myslím, že v něm Kristus nedošel Svého práva. Musí to být ze srdce; ne rty, ale od srdce. Jestliže s lidmi tak necítí, něco schází.

Jednou jsem velice žasl. Tohle nezmiňuji jen pro obveselení. Ale v Chicagu se jednou konalo shromáždění. Byl tam jeden barevný, který se nestále dožadoval: „Chtěl bych mluvit s Dr. Branhamem.“ Měl velký klobouk a na prsou velké kříže, dlouhé roucho podivného vzhledu, protože na něm byly našity vzácné prsteny a perly. Požádal jsem bratra Baxtera, který mne doprovázel: „Přiveď ho do mého pokoje. Promluví s ním.“ Když přišel, posadil se ke mně a zeptal se: „Mám tě oslovovat ‚otče‘, ‚reverende‘ nebo ‚starší‘? Nebo jak tě mám oslovovat?“

Odpověděl jsem: „Jestliže mě miluješ, oslovuj mě ‚bratře‘.“ Respektoval to a dělal to. Potom uvedl svůj titul, který by zabral na archu papíru několik řádků, kdybych ho chtěl napsat, a také název svého sboru. Prohlásil něco, nač nemohu zapomenout. Řekl totiž: „O to se zajímám, bratře Branhame.“ Mluvil o tom, co ho v jeho sboru a záležitostech zajímalo. Ale pak prohlásil: „Zajímám se o jednu rasu, a to je ta lidská.“

Přisvědčil jsem: „To si můžeme podat ruce.“ Dnes ráno se zajímám o všechno lidstvo, o každý světový názor, o všechny barvy pleti, o každého člověka, za kterého Kristus zemřel. Vždy jsem usiloval, aby tohle bylo mou žádostí.

Nyní bych chtěl něco přečíst. Nemám v úmyslu kázat, neboť to, co mám říci, bude vyžadovat čtyři až pět hodin. Po dvou hodinách přeručíme, abychom se naobědvali. Ve 14.00 hodin tu opět budeme. Přijďte již před 14.00 hodinou, protože chci začínat přesně. Pokuste se tu být již v 13.30 hodin, pokud to půjde. Pak budeme moci večer včas skončit.

Ještě dnes odpoledne musím odjet do Tiftonu v Georgia. Tam mám zítra shromáždění v auditoriu vysoké školy. Budu tam jen kázat. Kam pojedu potom, to ještě nevím, ale půjdu, kam mě On vede. Zvou z mnoha míst; bratr Arganbright a jiní ze zámoří žádají, abych přijel. Mám jet také na Západ a do Kanady, do celého světa. Myslím, že to lépe pochopíte, až skončím, jestliže mi Bůh pomůže, abych vám to předal tak, jak mi to bylo darováno. Po bohoslužbě tomu budete rozumět, jak doufám.

Jestliže by pak ještě byly otevřené otázky, pak vás prosím, abyste si přinesli poznámkové bloky. Kdo má magnetofon, může si obstarat ten záznam. Vezměte si ho domů a posaďte se s otevřeným srdcem; mějte prostě otevřené srdce. Založte pásek a řekněte: „Pane, jsem úplně uvolněn. Nyní si to poslechnu.“ Jestliže vás něco napadne, zastavte pásek a zkoumejte v Písmu.

Ježíš přece o Písmu řekl: „Ono to také skutečně je, které vydává o Mně svědectví.“ Zkoumejme Písmo, abychom viděli, jestli to tak opravdu je.

Promiňte, prosím. Je tu více mikrofonů a ukázali mi, které z nich jsou napojeny. Je jich dnes ráno tolik, že nevím, kde mám začít. Nyní otevřeme Písmo svaté. Začnu 1.Mojžíšovou a dnes odpoledne skončím Zjevením. Já věřím Slovu. Nejprve chci číst z 1.Moj.1. Kdo má tužku a papír, může si ta biblická místa poznamenávat, neboť mám mnoho biblických míst a chtěl abych na ně stále znovu odkazovat.

Na počátku stvořil Bůh nebe a Zemi. Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad vodami. I řekl Bůh: Bud' světlo! I bylo světlo. A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy. A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první.

A řekl také Bůh: Bud' obloha uprostřed vod, a děl vody od vod! I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, které jsou pod oblohou, od vod, které jsou nad oblohou. A stalo se tak. I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý.

Řekl také Bůh: Shromážďte se vody, které jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak. I nazval Bůh místo suché země, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podle druhu svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podle svého druhu, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podle druhu jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. I byl večer a bylo jitro, den třetí.

Jako základ pro svůj text bych chtěl použít toto téma: „*Mluvené Slovo je to původní semeno.*“ Na tom bych chtěl postavit své výklady: „*Mluvené Slovo je to původní semeno.*“ Všimněte si, že Bůh řekl: „Každé semeno plodí podle svého druhu.“ Ať to bylo cokoli, muselo to rodit podle svého druhu.

Slovo Boží je věčné. Bůh, který je nekonečný, nemůže něco říci a později to změnit a nahradit lepším rozhodnutím, neboť každé Boží rozhodnutí je dokonalé. Tohle On nemůže. Je-li jednou Jeho Slovo vysloveno, nemůže již nikdy zemřít. Žije navždy a nikdy nemůže zemřít, neboť ono je Bůh. Jeho Slovo nemůže zemřít právě tak, jako On nemůže zemřít. Proto čteme v Janu 1: „*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo... A to Slovo se stalo tělem...*“ Totéž Slovo, které bylo na počátku vysloveno k věčnému účelu, samo sestoupilo dolů, stalo se masitým tělem, a přebývalo mezi námi – Boží Slovo.

Před lety jsem se doslechl, že jedné ženě se dostala do úst směs, která se nanáší na ručičky a ciferníky hodin a ta obsahovala rádium. Ta žena z toho

zemřela. Možná, že to není tak přesné. Po letech zkoumali její lebku. Bylo řečeno, že přístroje, kterými lebku zkoumali, zaznamenaly slyšitelný šelest, že se tam stále ještě rádiium nacházelo. To rádiium tam stále bylo.

Také Slovo Boží trvá nepřetržitě. Řekli mi, že hlas člověka – to, co dnes říkám – by bylo možné zachytit z atmosféry ještě za deset tisíc let, kdyby k tomu existovala příslušná technika. Je to tak, jako když hodíte kámen doprostřed rybníka. I pak, když ty malé vlnky již nemůžete vidět, pokračují dále až ke břehu. I ozvěny našeho hlasu trvají dále a stále jdou kolem světa. Proto nás to, co říkáme, odsoudí. Proti nám vystoupí naše vlastní svědectví. Před Božím soudem nám bude znít v uších náš vlastní hlas, neboť Jeho velké aparatury zachytí každý hlas, každé slovo, které je vyřčeno. Je jen jediná možnost, jak hlas, který říká zvrácenosti, zastavit. Tím, že činíme pokání. Jen Bůh ho může zadržet. Pokud se to nestane, ten hlas pokračuje a na věčnosti se postaví proti vám.

Protože tedy je Bůh dokonalý a Jeho hlas je věčný, musí to, co řekl, s ním souhlasit. Proto musí být každé Jeho rozhodnutí dokonalé. Jestliže jednou něco řekne, musí to vydržet až k soudu.

Kdybyste si opravdu dali tu práci, abyste tomu rozuměli, pak byste pochopili, proč jsem vždy trval na Slovu Božímu tak, jak jsem to činil. Všechno ostatní musí pominout. Jen Bůh je věčný a Jeho Slovo je věčné. Zhloubte se do něho. Pokusím se to vyložit tak důkladně, jak to jen půjde, abyste všechno pochopili. Dělán to také kvůli těm, kteří uslyší ty záznamy. Musíte poznat, že Bible je Boží Slovo.

My víme, že obdržíme rozsudek. Hlas Boží nás někde dostihne, neboť ho uslyší každý smrtelník. Na kazatelích leží ta odpovědnost, aby ho předávali dále. Když tedy hlas Boží musí proniknout ke každému člověku, pak jej uslyšíte – buďto tady nebo u soudu! Kdyby byl hlas Boží v katolické církvi, potom byste museli poslechnout hlas této kostelní církve, jak to tvrdí katolíci. Avšak oni sami jsou mezi sebou tak nejednotní a jejich učení se od sebe navzájem tolik liší – existuje římské, řecké, atd. – že se nedá věřit ani jednomu. Člověk neví, která vlastně je tou církví.

Má římský kostel pravdu, řecký či některý jiný z těch ostatních? Mají pravdu luteráni? Mají pravdu baptisti? Mají ji metodisti? Mají pravdu presbyteriáni? Která je ta správná církev, jestliže je mezi nimi tak velký rozdíl? Mají k sobě tak daleko jako východ k západu. Podle mého mínění je tím soudcem hlas Boží. Boží hlas je dokonalý, proto musí vycházet z dokonalého pramene. Jestliže jej lidé tím či oním rozdílným způsobem přinášejí do denominací, pak nemáme šanci se na to, co říkají, spolehnout.

Doufám, že tohle je jasné. Když někdo říká, že člověk musí patřit k této církvi, protože jen v ní je spasení, pak je to katolická verze. Luteráni přicházejí s něčím jiným, metodisti právě tak; baptisti zase s něčím jiným, a letniční také. Zdá se, že je to hromada zmatku. Přineseme-li toto psané Slovo našim bratrům, pak mnozí řeknou: „Tyto dny již nejsou.“ Jiný prohlásí: „To je historie.“ Opět jiní míní: „Je to kniha poezie.“ Ještě jiní namítají: „Kostel (církve) má právo provádět změny.“ Kde potom jsme? Kde potom může víra spočinout?

Bůh je věčný. Věřím a věřil jsem tomu vždycky, že pokud jsme skrze něco souzeni, děje se to skrze Boží Slovo, v němž ten misijní příkaz stojí. Jsme-li tedy souzeni Slovem, pak by Bůh nebyl spravedlivý, kdyby na zemi dopustil takový zmatek a ubohé lidské smýšlení znejistil natolik, že by nevědělo, co dělat, a přistoupilo by zde a přistoupilo by tam. Ubohý člověk, který se snaží najít správné místo, poslechne nějakou denominaci a potom zas nějakou jinou. Jedna se jeví lepší než druhá. Vráť se k té první a už se zase připojil tam. Neví prostě, co má dělat. Jestliže Bůh bude svět skrze něco soudit, pak to bude skrze Jeho Slovo. Tomu věřím.

Moji bratři, jestliže nyní tohle říkám, nemám na mysli jen tuto malou skupinu, která je tu dnes ráno, ale na celé Zemi také ty, jimž budou zaslány ty zvukové záznamy. Přál bych si, abyste se mnou měli trochu trpělivosti a přemýšleli o tom, že někde musí existovat něco, podle čeho bude probíhat soud. Mnozí soudí, že to je překlad Bible od krále Jakuba, nebo jiný překlad Bible. Nyní se dokonce chystá vydání jednotného překladu.

Věřím, že ten suverénní Bůh, to On přece je, ten věčný, o to musí pečovat, musí se o to starat. Jestliže chci jít do nebe, tam, kde On přebývá, pak mi musí dát něco, čím se mohu řídit a vědět, co musím dělat – něco, nač se mohu spolehnout a říci: „To je ono“. Souhlasíte s tím? ON se o to musí starat, jinak by nebyl spravedlivý.

Kdybych řekl: „Pane, byl jsem luteránem,“ a někdo jiný by prohlásil: „Já jsem byl katolík,“ potom by oba byli v rozporu. Co by potom ten ubožák měl dělat? Nebo co by bylo, kdyby měli pravdu katolíci? Potom by byli ztraceni všichni luteráni. Co kdyby měli pravdu luteráni? Potom by byli ztraceni všichni katolíci. Vidíte, musíte mít něco, v čem může vaše víra spočinout. Nevím, jak se na to díváte vy, ale pro mne je Bible neomylné Slovo Boží. Věřím, že Bůh bděl nad Svým Slovem tak, že souhlasí i interpunkce.

Má dcera Rebeka povídala: „Tatínku, ve škole jsme se učili, že je dokázáno, že svět je starý již milióny let. Neodporuje to Bibli?“

„Ne“, odpověděl jsem, „vůbec ne.“

Mínila: „Různým vědeckým zkoumáním hornin a jejich složení, zkoumáním stalagmitů a stalaktitů (krápníky rostoucí ze dna a ze stropů jeskyně) se dá dokázat, že vznikaly během miliónů let kapáním vody. Bůh ale říká, že stvořil nebe i Zemi během 24 hodin. Nevyvrací to Bibli?“

„Ne.“

Podívejme se, co Bůh v Bibli řekl. Tam stojí: „Na počátku stvořil Bůh nebe a Zemi“ – tečka! Jak dlouho to trvalo, to nevíme. Čas zavedl, když vložil semena do země. Avšak „na počátku“ – to mohlo být před stovkami miliónů let, před aeony. Bůh stvořil nebe i Zemi – tečka. Tím je to vyřízeno. To bylo to první. ON chyby nedělá. Pavel, ten velký kazatel, psal Timoteovi, že má zkoumat v Písmu a Slovo Boží správně rozdělovat. Zkoumejte v něm s otevřeným srdcem. I já se to se snažím dělat.

S touto vírou ve Slovo nemohu přijmout žádný vlastní výklad, protože Bible říká, že nedovoluje žádný svévolný výklad. Duch to právě zjevil. To místo z Písma znám, ale nevím v tuto chvíli, kde to stojí. Můžete si to poznamenat, a pak si to najdete. Mám zato, že je to Petrova epištola.

Kdyby tedy některý inspirovaný pisatel řekl něco zvráceného, nebylo by potom všechno falešné? Buďto to souhlasí úplně nebo vůbec ne. Jinak to nemůže být. Říkáte: „Ano, církev (kostel)...“ Ó ne! Jestli chcete chodit do nějakého sboru, který je potom správný? Který má pravdu? Vidíte, musíte se vrátit k tomu, na co se můžete ve víře spolehnout. Pro mne je to Boží Slovo. Věřím totiž, že pro lidi tato Bible obsahuje Boží program, a to odjakživa.

Ježíš řekl, že Písmo se musí naplnit. To se vztahuje na všechno, co stojí v Písmu. To si zapamatujte, neboť i vy, kteří budete později poslouchat pásku, zjistíte, že na konci se k těmto věcem vrátím. Všechno, co stojí v Písmu, se musí naplnit. Do toho bych se rád trochu ponořil. Všechno, co stojí v Písmu, se musí naplnit. Jestliže tedy Bůh něco řekl – tady to máte! – pak se to musí naplnit. Jestliže se to nenaplní, potom to ani není Slovo Boží. Když to ale není Slovo Boží, kde potom jsme? Pak můžeme vzít něco, co vypadá, jakoby to bylo od Boha a jak Bible říká, „jíst, pít a veselit se, neboť zítra umřeme.“

Není-li tohle Slovo Boží, pak jsme všichni ztraceni. Jestliže to ale je Boží Slovo, pak je Bůh z důvodu Své cti k němu vázán. Bůh je pramenem vši cti. ON je počátkem vši cti. ON je zdrojem vši cti. ON je zdrojem vši pravdy. Proto musí stát za tím, co řekl. Jestliže tohle není Boží Slovo, kdo potom Bůh je? Kde je potom Bůh? Existuje potom vůbec nějaký?

„Ó“, řeknete, „bratře Branham, cítím to.“ Totéž vám mohou říci pohané o svých modlách.

Když hodně cestujete a sami ty věci vidíte, dozvíte se mnohé.

„Myslím, že bych to mohl vidět, kdyby to bylo možné.“ To ano.

„Věřím tomu, protože jsem se změnil.“

To já také. Avšak pomyslete na to, že pohané dělají totéž. Morálka mnohých afrických kmenů by zahanbila Američany, kteří se nazývají křesťany; taková morálka a čistota je mezi lidmi, kteří uctívají pohanské modly. Je to snad od Boha? Chápete, co míním? Vidíte, jsme-li s těmi věcmi konfrontováni, musíme zahrnou velkou oblast. Proto musíme mít něco, k čemu se můžeme vrátit a na co se můžeme spolehnout.

Pozorujte nároky luteránů – neshodují se (se Slovem)! Pozorujte nároky katolíků – neshodují se! Pozorujte nároky baptistů a letničních – neshodují se! Na ně se nemůžete spolehnout. V Bibli neexistuje nic, co by Bůh někde skrze někoho neprokázal jako pravdivé. Je to pravda.

Často jsem říkal: „Má víra možná nevystupuje tak vysoko jako Enochova. Určitě bych se ale nestavěl do cesty někomu, kdo by tak vysoko mohl vystoupit.“ Velká víra. Nyní jsem vyložil jako podklad důvody, proč věřím Bibli. Z toho беру ten text.

Dále bych chtěl říci, že nevěřím, že si Bible někde odporuje. Na celém světě jsem vyzýval všechny, kteří to tvrdí, aby přišli a dokázali mi to. Pojď a dokaž to! Bible si neodporuje; to vy jste s ní v rozporu. Bůh sám sebe nemůže vyvracet. Kdyby to dělal, nebyl by Bohem. Jestliže toto Slovo je Bůh a ono se vyvrací, pak z Boha děláte někoho, kdo si odporuje. Co to potom máte za boha? Všechno by bylo pomatené, zkomplikované.

Jestliže si Bůh odporuje, není nic víc než já nebo vy. Máme k dispozici Slovo, ale to je skryto před očima moudrých a chytrých.

Proto mnozí říkají, že Mat.28:19, kde je psáno: „Proto jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého“, je v rozporu se Sk. 2:38, kde stojí: „Pokání čiňte a pokřti se jeden každý na jméno Ježíše Krista“. Tady žádný rozpor není!

Každý, kdo byl kdy pokřtěn, musí být pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. A pokud jste nebyli pokřtěni na jméno Ježíše Krista, nejste pokřtěni na jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Byli jste pokřtěni na tituly, které patří k nějakému jménu. Jestliže tohle není to správné zjevení, pak by byla Bible zvrácená, protože všichni od samého počátku křtili na jméno Ježíše Krista. Jestliže všichni apoštolové v onom věku křtili na jméno Pána Ježíše Krista, přesto, že jim přikázal, aby křtili ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého, pak by byl v Bibli opravdu rozpor. Oni vykonávali přesně to, co On jim přikázal. Nejedná se o tituly, nýbrž o jméno. Tedy to není žádný rozpor.

Mohl bych tu uvést ještě mnohem více z toho, co jsem si poznamenal, o čem lidé říkají, že by si to odporovalo. Pětadvacet, ano skoro třicet let jsem prosil, aby mi byl ukázán jeden jediný. Žádný neexistuje. Ne. Je to pravda, plná pravda a nic než pravda. V tom spočívá naše víra, totiž v tom, co Bůh řekl. Nepokoušejte se to vykládat; říkejte jen to, co je v Písmu psáno. Nedávejte žádný svévolný výklad. Nevěřím, že existuje něco jiného.

Doufám, že to nejsem já, kdo zraňuje, pokud je na tom něco zraňujícího. Snažím se jen vyložit, proč věřím, čemu věřím a proč jsem ve věcech, které jsem činil, jednal tak, jak jsem jednal. Pokouším se tím světu ukázat, že jsem to dělal proto, že je to moje přesvědčení.

Nevěřím, že by k Bibli smělo být přidáno i jen jediné slovo. Kdo se tím proviní, jeho podíl bude z Knihy života vzat. Zj.22: „Jestliže někdo ke slovům této knihy něco přidá nebo ubere...“ Nevěřím, že vyznání víry, dogma nebo něco jiného je Božím plánem, nýbrž jen Slovo Boží, jak je napsáno. Všechno ostatní je hříšné, bude taženo k odpovědnosti a bude navždy ztraceno. Každý člověk, každé vyznání víry, každá denominace, kdo by i jen čárku ze Slova Božího odňal nebo přidal. Bůh přece není Bohem včerejška, který nechal napsat nějakou knihu, vložil ji do lidských rukou, dovolil, aby ji pomotali – a potom na základě této knihy by soudil svět! Bůh ji nechal napsat, žije – žije v ní a potvrzuje Své Slovo. Kdokoli bude poslouchat ty pásky, chtěl bych, abyste o tom opravdu přemýšleli.

Začal jsem 1.Mojžíšovou, a již jsem dospěl ke Zjevení, spojil jsem je, tím jsem dokázal, že je to Slovo Boží. Ve Zjevení stojí o tom, kdo od toho něco ubere nebo přidá, že jeho podíl bude vzat z Knihy života. K tomu místu Písma se ještě dostanu a budu se na ně odvolávat. Je to psáno v poslední kapitole Zjevení.

Co nám ukazuje již ta 1. kapitola? Co je Slovo? Je věčné. Nesmí být měněno, nic se nesmí přidávat nebo ubírat. Nesmí se měnit – Bůh nad tím bdí! Nic se nesmí přidávat, nic se nesmí ubírat, neboť je věčné. Co se vám snažím říci, je toto: že se od 1. Mojžíšovy až ke Zjevení s ničím jiným nesmíchá.

Od této chvíle až do 17. hodiny spolu již nebudeme souhlasit. Budeme to chápat rozdílně. Kolik vás souhlasí s tím, že toto je Boží soudní kniha, že budeme souzeni podle Božího Slova? Nic nesmí být přidáno nebo ubráno. Proč se to přesto stalo? O tom budeme nyní rozjímat. Proč to bylo učiněno tak špatným způsobem? Zjistíme to mezi 1. Mojžíšovou a Zjevením, až do naší doby a v průběhu ostatních časů.

Obzvlášt' těm, kteří uslyší ty pásky, bych to chtěl vyložit srozumitelně. Když jsem vám nyní vysvětlil, proč věřím Slovu a tomu, co v něm Bůh říká, že k němu nesmí být nic přidáváno a nic od něho ubráno, rád bych se teď zabýval tou zastřenou částí v souvislosti tohoto dlouhého textu, který jsem vybral a osvětlil vám a ukázal, co se stalo. Potom uvidíte, proč věřím, čemu věřím.

Nemůže se to míchat. Nedá se to s ničím křížit. Nedá se to křížit. Tohle je zvláštní čas, kdy se kupř. kříží zvířata a obilí, aby se získal produkt, který vypadá lépe. Ale není to dobré. Tím se to jen zkazí. Nemá to v sobě život, je to vydáno všanc, protože se to dále nemůže rozmnožovat. Je to mrtvé. Všechno, co je na zemi v původním stavu, je výsledkem vysloveného Božího Slova.

Mezek je zvíře vzniklé křížením. Nemůže se dále rozmnožovat. Bůh stvořil koně a stvořil osla. Jestliže se spáří ti dva, je z toho mezek. Je to kříženec. Proto se nemůže rozmnožovat. Za chvíli budeme mluvit o semeni hada.

Jaké je mé téma? *Mluvené slovo je to originální semeno.* Chtěl bych to dokázat. Otevřeme si Mat.24:35. Prozkoumáme několik míst z Písma. Uvidím, kolik máme času. Nejdříve bych chtěl přečíst ze Slova něco, co řekl Ježíš. Je to u Mat.24:35. Ukáži vám, že toto Slovo je věčné. O tom jsme přece mluvili. Od verše 34: *Amen pravím vám, že nepomine toto pokolení, až se všechny tyto věci stanou. Nebe i Země pomínou, ale slova má nikoli nepomínou.*

Může se to potom s něčím smíchat? Chtěl bych to přečíst ze Zj.22:19. Uvidíme, co je řečeno tady. Začneme veršem 18. *Osvědčuji pak každému – myslíte na to. Od 1. Mojžíšovy, kde to Slovo vyslovil – osvědčuji pak každému – knězi, papežovi, biskupovi, presbyterovi atd. – kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, že jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této! A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto, odejme Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, které jsou napsány v knize této.*

Co je potom s vašimi dogmaty? Co je s vašimi nebiblickými vyznáními víry, jimž jste poslušni? Ze všech denominací z toho není ani jediná vyňata.

A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto – tím, že by řekl, že je to přece totéž – odejme Bůh díl jeho z knihy života a z města svatého, a těch věcí, které jsou napsány v knize této.

I když je to kazatel, i když po celý život patřil k nějakému sboru, ať je biskupem nebo papežem – *kdokoliv od slov této knihy proroctví něco ubere – jen jedno slovo!* Chápete, že to bylo jedno slovo, o kterém Eva zapochybovala, čímž byla způsobena všechna tato nouze? Eva zapochybovala jen o jediném Božím slovu, že to byla pravda. To byla příčina každé nemoci, utrpení, nemocného dítěte, každé nemocnice, která se musí postavit, každé operace,

kteří se musí provést, smrti každého člověka, který kdy zemřel a zemře – protože jeden člověk neuvěřil jedinému slovu. Tady to je!

O co se Eva pokoušela? Zkřížit je, s něčím smíchat. Vy je musíte přijmout tak, jak to Bůh vyslovil! Nedá se to míchat s něčím jiným. Ne! Ježíš jednou řekl: „Budete-li mítí víru jako zrno hořčičné...“ Bylo mi řečeno, že semeno hořčice nelze křížit. Nemůžete je s ničím smíchat. Jiná semena mohou být křížena, ale ne semeno hořčice – to se nedá křížit. Máte-li takovou víru, potom přijímáte každé slovo Boží.

Na tom tolik evangelistů troskotá. K tomu se později ještě vrátím. Říkají: „My věříme tomuhle.“ Berou jedno slovo a tomu věří. A ono funguje. Co je ale s tím dalším slovem? „Blahoslavení, kteří zachovávají Jeho přikázání, aby měli právo k dřevu života... Vně pak budou psi a čarodějníci a smilníci...“

Tady je smíchané posluchačstvo, avšak k tomu náleží ještě velmi mnoho, co je nanejvýš jasné, a rád bych, abyste tomu vy sestry, porozuměly; abyste to opravdu pochopily.

Proto věřím, že je to Slovo Boží, protože mluvené Slovo Boží je ten originál. Všechno, co Bůh stvořil, co vyslovil v bytí, je v původní podobě. To, co On stvořil, nesmí být kříženo, jinak se to stává méněcenným. Proto Eva mohla se svým semenem udělat to, co udělala, protože nebyla v původním stvoření. Je vedlejším produktem muže a nikoli přímým Božím stvořením. Bůh stvořil ten celek, potom z části Svěho stvoření něco vyjmul a učinil pomocnici.

Můžete křížit koně s oslem, avšak není to nic trvalého. To vymře. Originál – ten má v sobě život. Opět se množí. Doufám, že to nyní vidíte. Originál má v sobě život. Z tohoto důvodu míním, že kultury, denominace a organizace zemřou. Historie dokazuje, že jsou mrtvé. Již nepovstanou a nikdy to zase neučiní. Nemohou se dále rozmnožovat. Nejsou s to se rozmnožit. Nejsou schopny rozmnožování, protože jsou neplodné. Proto Eviny děti umírají.

Dám si na čas hlavně kvůli těm, kteří budou poslouchat zvukové záznamy. Nechtěl bych pospíchat, udělám si čas. Nevím, co se od nynějška stane, ale tohle chci lidem přinést, aby to poselství žilo i potom, jestliže mne jednoho dne Bůh vezme ze světa, kdybych nežil až do Jeho příchodu. To je pravda. Držte se Slova.

Myslete na to, že každé vyslovené Boží slovo je originální semeno. Bůh všechno zasadil do země skrze Své slovo. Pokud se držíte původního semene, bude se rozmnožovat, bude reprodukovat samo sebe. Když je zkřížíte, zemře. Eva, ta žena, učinila to první zkřížení, které se kdy stalo.

Doufám, že nevypnete magnetofony dříve, než všechno probereme, dokážeme to a ukážeme, proč se to stalo. Ona byla nevěstou – ona vykonala křížení. Pozorujte, skrze to přišla smrt; tím, že se zkoušelo vzít Slovo Boží a přimíchat do toho trošku moudrosti. To nesmíte dělat, i když si myslíte, že máte moudrost a můžete to vykládat. Říkejte jen to, co řekl Bůh, tím je to vyřízeno. Tak to Bůh řekl, víc není třeba. Nemůžete-li to vysvětlit, pak to nechte být. Ale řekněte: „Je to tak, protože Bůh to tak řekl.“ O to jde; Bůh to řekl.

Ono se nedá smíchat. Nesmí být pozměňováno. Toho, kdo tak činí, Bůh potrestá. Ono nemůže být s ničím jiným kříženo. Boží Slovo stojí samo pro sebe. Bůh ke Svému Slovu nepotřebuje to vaše. My nemáme mluvit vlastní slova; máme kázat Jeho Slovo – Slovo Boží.

Pravý život se může množit jen skrze původní rozmnožování a znovu se objevit. Zhloubte se do toho, až budete poslouchat ty pásky. Přemýšlejte o tom již teď. Život se může znovu objevit jen skrze původní rozmnožování; tak jak to začalo na počátku. Potom se množí. Jestliže se to tak nestane, je to kříženec a vymírá. Mnozí z nich vymírají již v první generaci, již tady. Brzy zjišťují, že to pominulo. Nemůže to zrodit žádný pravý život, protože je to kříženec.

V 1.Moj.1:11 Bůh říká: „Každé semeno rodí podle svého druhu.“ Když to Bůh řekl, bylo to vyřízeno. Tak to je jednou provždy. „Každé semeno rodí podle svého druhu.“ Křížení přináší nadúrodu. Jak se získá super-výnos? Nyní poslouchejte. Trochu se uvolníme. Snažím se toto téma vykládat poutavě. Mohl bych o tom kázat, ale to bych nechtěl. Křížením se získá super-úroda. To je dokázáno. Ale o jakou úrodu jde: Úroda nepravosti: Smrt!

Zkřížte obilí a sklídíte bohatou úrodu, lepší výnos. Vypadá lépe, ale je to mrtvé. Když to zasejete, nevzejde, nedá se to rozmnožovat. Je to u konce; je to tam.

Tak tomu bylo u Evy. Porodila zkřížený plod. Podívejme se dnes na sebe. Stačí se jen porozhlédnout a uvidíte, že je to tak. Ovšem. Tohle nebyl Boží plán. Ne! Ještě musím něco, nač jsem právě myslel, zadržet.

Skrze smíšení se urodí zkřížená úroda; zkřížená úroda je mrtvá, pokud se týče dalšího rozmnožování. Nemůže se rozmnožovat. Bůh to řekl. Všechno má rodit podle svého druhu; ale vy jste to smísili.

Z toho se dá poznat, kam se církev nakonec dostane. Ona tam umírá, neboť nemůže rodit podle svého druhu. Proč ne? Protože je smíšena. Nedá se s ní nic dělat. Je mrtvá; je ta tam.

Nu dobrá. Proto má každá generace vlastní probuzení, příležitost, aby přišla ke Slovu. Ó, ten suverénní Bůh! U soudu povstane skupina Johna Wesleye a ti dnešní škrobení metodisti budou taženi k odpovědnosti. Luther povstane. Katolíci povstanou. Povstanou všichni, zpět až k Ireneovi, Martinovi i Polykarpovi a budou se muset ukázat před soudem, protože zkrížili Slovo Boží s dogmaty. Skupina luteránů, která následovala po probuzení skrze Luthera, se bude muset zodpovídat z téhož. Skupina baptistů, která následovala po probuzení za Johna Smitha, bude muset činit totéž. Právě tak ti, kteří přišli po Alexandru Campbellovi, i letničíní. V tom původním probuzení, když padl Duch svatý, byli lidé vyvoláni. Bůh se pokusil jim dát Své Slovo, oni se však organizovali, na něčem se ustanovili, založili denominaci a na místě zemřeli.

Řeknete: „Podívej se přece, co oni dělají!“

K tomu se vrátíme trochu později. Pokusíme se všechno shrnout. Teď teprve sázím semeno. O něco později vám pak ukážeme, co se stalo.

Každá generace má tedy své vlastní probuzení. Bůh si vezme jednoho muže, upevní ho ve Svém Slově a nechá ho vytáhnout s poselstvím pro právě stávající období. Jakmile tu tento muž již není, zmocní se toho někdo jiný a zkrříží je, a všechno dokonale odpadne.

Tady bych se mohl na okamžik zastavit. Nemáme přece na spěch. Vrátime se, neboť tak to začalo již na počátku v 1. Mojžíšově. Bůh chtěl „úrodu“ od lidí, Eva však porodila křížence. Vidíte, co se stalo? Soud přišel přes Evu.

Luther udělal začátek a všichni ostatní také. Kristus učinil začátek. Vystoupili apoštolové, vystoupili proroci. Neřekl Ježíš: „Kterého z proroků, které Bůh poslal, vaši otcové nepronásledovali?“ Neučil o králi, který poslal služebníky a potom ještě jiné a stále znovu jiné, až konečně poslal svého syna? Každá generace přijala Slovo Boží. Totéž, co u Adama a Evy - první sklizni v zahradě Eden – se opakuje stále znovu. Polovina je ztracena. Existují moudré panny a ty bláhové. Polovina se Slova Božího držela, ostatní je zkrřížily. Probíhalo to vždy stejně, a to během všech věků. To dokážeme Slovem Božím a historií. Je to tak, bylo to zkrříženo.

Křížení začalo v Edenu, v 1.Mojžíšově. Tam byl začátek a končí to ve Zjevení. To se týká druhého Kristova příchodu. Dobře si to zapamatujte: Každá generace má vlastní probuzení proto, aby se jí dostalo příležitosti přijmout Slovo. A oni to potom zkrříží. Místo, aby je přijali, jdou si někam jinam.

Pověření, k němuž mne Bůh povolal, jak věřím – dnes musím zmínit několik osobních věcí. Vám jsem to již sice oznamoval. Musím to říci světu.

K čemu je mé pověření - tomu já věřím - na Zemi určeno? Předejít přicházejícímu Slovu, které je Kristus. V Kristu je všechno, až k Tisíciletému království. V NĚM je všechno, neboť On je Slovo.

Co řekl Ježíš v Janu 3:5? Můžete si to místo poznamenat. Známe to všichni. Ale přečtu to pro ty, kteří budou poslouchat pásky a možná si to nebudou moci hned otevřít. Proto bych rád z Janova evangelia 3. kap. přečetl 5. verš. Uvidíme, co tam Ježíš řekl. Třeba začneme již 3. veršem:

Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Boží. Řekl jemu Nikodém: Kterak může člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může po druhé v život matky své vejíti a naroditi se?

Odpověděl Ježíš: Amen, amen, pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejíti do království Božího.

Je to semeno? Každé mluvené Slovo Boží je semeno. To souhlasí. Ihned dokážu, že to Ježíš řekl. Každé mluvené slovo Boží je semeno. Jedině, že by byl někdo znovuzrozen – proč musí být znovuzrozen? Protože je mrtvý v masitém těle, v kterém se nalézá. Je kříženec. Musí být znovuzrozen. Proč? Protože na základě hříchu Evy se narodil v hříších, byl počat v nepravosti, přišel na svět již jako lhář. Od samého počátku je lhářem. Je to jedno, jak je chytrý, vzdělaný nebo čímkoli je – je lhář, tak to říká Bible. Nehledě na to, jak mohli být posvěcení jeho rodiče – od počátku je lhář. Jediná možnost, jak říkat pravdu, je, když vlastními rty pravdu vysloví. Jen tak může pravda vyjít. Kdo mluví v protikladu k tomuto Slovu, je pořád ještě lhář.

To je velice důrazné, ale to řekl Bůh „Bůh budiž pravdomluvný, ale každý člověk lhář.“ Jestliže přes jeho rty přejde něco, co je v protikladu ke Slovu a on popírá Slovo, nebo když říká, že se to týká jiného lidu či jiné generace, pak je to lhář. Přesně tak to je. Musí být znovuzrozen, potom poznává každé slovo. Jediná možnost, jak být znovuzrozen, je ta, když život Boží v něm tento život zplodí.

Aby semeno rostlo, potřebuje vodu. Zasadíme-li semena do země a v té není žádná vlhkost, pak je to jen prach. V tom semeno neporoste. Nemůže v tom růst. Určitá vlhkost tu musí být, aby mohlo růst. Je to tak? Hleďte, litera zabíjí, Duch obživuje. Potřebuje vlhkost, aby mohlo růst.

Jeho Slovo je semeno. Abychom to dokázali, otevřme si Lukáše 8 a budeme číst od verše 11. Uvidíme, jestli je pravda nebo ne, že Bible dosvědčuje, že Jeho Slovo je semeno. Luk.8:11. Podívejme se, co o tom říká Bůh. ON začal mluvit ještě předtím. O tom se toho dá říci mnoho. Začneme již 4. veršem.

Když se pak scházel zástup mnohý a z měst hrnuli se k němu, mluvil v podobenství: Vyšel rozsevač, aby rozsíval símě své. A když on rozsíval, jedno

padlo podle cesty, i pošlapáno je, a ptáci nebeští sezobali je. A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, proto že nemělo vláhy.

Vláha! Luteráni, presbyteriáni, baptisti nemají vodu. Jestliže se někdo obrátí, vzhledne ke Kristu a uvěří. Ihned ho ale někde nějak sváže denominace, vláha Ducha ho opustí, stává se členem denominace a je mrtvý. Netyká se to jen baptistů, ale i letničních. Vy tomu nevěříte; vím, že mnozí z vás tomu nevěří, ale jen ještě trochu počkejte. Uvidíme, zda to Bible říká nebo ne.

Jiné pak padlo mezi trní a spoluzrostlé udušilo je.

Vidíte, co to bylo? ON pokračuje a říká, co se stalo s jinými. Dnes se nebudu na nic ohlížet. Myslím na křesťanské obchodníky, všechny letniční organizace a na ty lidi, kteří zřizují obrovské budovy za miliony dolarů, až to bohatství světa nádheru Boží a Ducha Božího udušilo. Umírají, protože to bylo udušeno. Svět, světské starosti je udušily.

Ženy chtějí být aktivní. Stríhají si vlasy, účesy mají natupírované do výšky, chodí v šortkách a vypadají jako svět kolem. Na podiu stojí kazatel, předtím si nacvičil své „Amen“ a má obavy kázat Slovo, protože na tom je závislé jeho živobytí. Když nemohou jezdit Cadillacem, nejsou již považováni za „duchovní“. Když nemají nejlepší obleky, atd., potom jsou považováni za zaostalé, pak již nic neznamenaají.

Jeden starý muž, bratr Kidd, mi dnes ráno vyprávěl, že ho tam již nechtějí, protože je starý a drží se Slova. Co se to děje? Schází jim vláha. To souhlasí.

A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, zvolal: Kdo má uši k slyšení, slyš!

Ó, jaké je to podobenství! Jak rád bych v kázání o tomto tématu mluvil déle! Nyní ještě 8. verš:

A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, zvolal: Kdo má uši k slyšení, slyš!

Jinými slovy: Jestliže máte ucho naladěno na Boha, potom slyšte!

I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Jaké je to podobenství?

A on řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího...

Tajemství! Vidíte, o čem On tu mluví? Co jsou to tajemství království Božího? Dávejte ještě chvíli pozor, tajemství království Božího. ...ale jiným jen v podobenství, aby hledíce, neviděli, a slyšíce, nerozuměli.

Vidíte, Slovo Boží vychází k soudu – aby je odsoudilo. Neboť oni Ho viděli. Bylo tam!

Toto ale je výklad toho tajemství. Semeno je Slovo Boží. Co je Semeno Života? Slovo Boží! Proto života nemůžete dosáhnout nějakým vyznáním víry, ani skrze denominaci. Musíte se vrátit ke Slovu!

Nyní k Semeni Života. Jeho Slovo je Jeho Semeno. Jeho Duch je voda. Tím se dostaneme k Janu 3:14. A jsme zase u toho. Duch je voda.

Pohledte sem. My chápeme, co Jan 3:14 znamená. Přečtěte si to: *A jako Mojžíš na poušti vyvýšil hada, tak musí být i Syn člověka vyvýšen.*

Když Mojžíš vztyčil hada k témuž účelu, k jakému byl povýšen Kristus, co to potom znamená? Mojžíš vztyčil měděného hada, aby umírající lid dostal vodu k životu. Vidíte, Ježíš je Slovo Boží. To si dnes odpoledne hluboce vštípíme do paměti a dokážeme to.

Ježíš je Slovo Boží. ON byl obětován, Jeho bok byl otevřen, aby Život, Život, který byl v Semeni, Život, jenž je Duch – Voda – mohl vytrysknout. Jestliže Duch přijde na semeno Boží, zplodí život semene. Jestliže zplodí něco jiného, pak se jedná o jiné semeno. Amen. Rozumíte tomu?

Jestliže Duch Boží sestoupí, aby zavodnil semeno – a jestliže je to semeno, které se zavodňuje – potom zplodí život tohoto Semene. Je to jasné? ON zplodí život toho semene, nebo k tomu On byl dán.

Věřím, že Bible je Slovo, celá pravda a že Ježíš je Slovo, které se zjevilo. ON a Jeho Slovo je jedno a totéž. Co On byl? ON byl toto Semeno.

Něco musím vynechat a přinést to až večer. Je to velmi těžké.

ON byl to Semeno, které mělo přijít skrze Evu. Chápete to? ON byl Semeno, které měla Eva porodit. Ona však porodila křížence, protože Božímu Slovu nevěřila. ON byl to Semeno. Jediná možnost, aby se život mohl objevit, aby se život mohl rozmnožit, spočívala v tom, že tento život musel přijít skrze Semeno. Semeno muselo zemřít, aby mohlo život rozšířit. Nevidíte to? Voda byla dána k tomu, aby semeno zavlážila.

Duch svatý, který byl v zahradě Eden, měl semeno zavlážovat. Člověk nebyl stvořen, aby umíral; byl určen k životu. Křížení však způsobilo smrt. Ona se zkřížila. Jestliže stále ještě popíráte semeno hada, pak se vás ptám, z jakého důvodu jsou všechny pohřby? Ona se zkřížila. Každý z nás je křížencem originálu. Z toho důvodu musí všichni zemřít. Avšak z pravého Semene vyšel zárodek života. Bůh přinesl důkaz, že to bylo Jeho Semeno. ON Ho vzkřísil z mrtvých! Tento život přichází na originální semeno, na Jeho pravou církev, a zrozením skrze klín Jeho Nevěsty opět přináší život.

Ó, to je tak vzácné a nádherné. Dám vám trochu času, abyste se do toho mohli zahloubat a proniklo to.

ON je Semeno. ON je to Semeno, které se narodilo skrze Slovo Boží. „Staň se mi podle slova Tvého.“ Tady to Semeno je; protože to Slovo bylo přijato!

Ježíš je to zjevené Slovo. ON a Slovo je jedno a totéž. Proto se v Něm tak dokonale zjevilo. Bůh se v Ježíši zjevil tak dokonale z toho důvodu, že On sám byl semeno Slova, zárodek Slova. Zárodek, který je v semenu, je život v tom semenu. Pochopili jste to? ON byl zárodek Božího Slova. Zárodek je Duch; zárodek se shoduje s vodou. Ježíš tam musel být otevřen, aby Semeno mohlo uvolnit Život, takže semeno, které mělo přijít, bylo zavlaženo. Chápete to? ON řekl: „Mám ještě jiné ovce, které nepatří k tomuto stádu. Ty to poznají. Ony to Slovo přijmou a budou se ho držet. JÁ pošlu Ducha, aby bylo zavlaženo a zrodilo přesně totéž.“ Zrodí to divy, zrodí to moc Boží, zrodí všechno a nic nezapře, neboť to semeno je příbuzné s Ním – s tím Semenem. Ono nemůže říci: „Lopuchu, pojď, žij se mnou.“ Ne, to neudělá. Nikdy! Ono se nesmíchá. Nemůžete smíchat smrt i život. Nemůžete být mrtví i živí.

Vidíte, co míním? ON je ten Zárodek, který vyšel ze Semene. ON je to dokonale zjevené Slovo Boží. Co v Něm proto bylo? Přesně to, co je On. Syn, který přišel skrze prvního Adama, byl synem, který byl Adamovi zaslíben, aby se lidstvo rozmnožovalo. Eva se ale dopustila křížení s hadem a porodila pokolení kříženců, kteří se narodili, aby zemřeli, aniž by měli život. Ježíš přišel a byl to Semeno. ON to dokázal. Všechno, co Adam ztratil, bylo v Ježíši. ON je to pravé Semeno. Eva by konec konců to dítě porodila, avšak ona se dopustila křížení, když hadu dovolila přístup a slyšela na moudrost, pochopení a poznání.

Počkejte, až sem zahrneme Nevěstu. Proto věřím tomu, čemu věřím. Musí to být nalezeno ve Slově. Proto říkám, chce-li se mnou někdo diskutovat a mluvit o Slovu, pak přijď. Tak je to. Vždycky jsem to nabízel. Myslíte-li, že není správné křtít na jméno Ježíše Krista, pak přijďte a promluvíme si o tom. Jestliže nevěříte, že existuje semeno hada, pak za mnou přijďte. Vezmeme jen Slovo. Jestliže nevěříte, že ženy mají mít dlouhé vlasy, a že to je jejich pokrývka, potom přijďte a dokažte mi to Slovem. Jestliže nevěříte, že konec času se blíží a věci, o kterých mluvím, jsou správné, potom přijďte a promluvíme si o tom. Přijď za mnou, bratře, Semeno, jen přijď!

Nemůžete být Semenem, a nesouhlasit se Slovem, neboť Slovo je Semeno. Jste-li to Slovo, jak s ním potom můžete nesouhlasit? Potom byste přece nesouhlasili sami se sebou. Bojovali byste proti vlastnímu předsevzetí. Někdo řekl: „Proč chodíš k takovým lidem?“ Kdybych to nedělal, pak bych se přece minul s cílem, k němuž jsem byl poslán. Světlo musí existovat.

Během probírání se na tyto věci budeme odvolávat a ukážeme vám, jak samy od sebe dokonale zapadají do Slova.

To byl On. Proto Bůh mohl skrze Něho působit. Co řekl, když byl zde na Zemi? „JÁ nečiním nic, jediné že by mi to Otec nejprve ukázal.“ Dokonalé! Všechno, co On dělal, bylo vždycky potvrzeno Písmem. Řekl: „Zkoumejte v Písmu, neboť ono je to, které o Mně svědčí. Nečiním-li ty věci, které v něm byly předpověděny, pak nejsem to originální Semeno. Jestliže ale ty věci konám, proč Mi potom nevěříte?“ To souhlasí! „Jestliže Mi nemůžete věřit, jak tu před vámi stojím, pak přece věřte Slovu, které přináším, věřte skutkům, které konám, neboť Mé semeno může přinést jen to, co Já jsem.“

Lopuch může být jen lopuchem. Můžete jej zkrřížit s něčím jiným, přesto zůstane lopuchem. (Ti praví to příjmou.)

Proto je obojetník symbolem pokrytce. Je to kříženec. Muž, který si klade nárok, být mužem Božím a přitom popírá Slovo, je pokrytec. Mezek, který o sobě tvrdí, že je kůň, přesto koněm není. Mohl by říci: „Jsem osel.“ On není ani jedno, ani druhé. Je to pokrytec, zplozený křížením. To je jasné, ale je to tak. To nebylo zamýšleno. To udělali lidé svou moudrostí. Tam jsme došli. Tady veškerá lidská moudrost končí – v křížení.

Proto byl Ježíš tak dokonale zjeven. Bůh se tak dokonale zjevil v Ježíši, protože byl Slovo Boží. ON byl Boží Slovo. Proto nemohl přinést nic jiného než Boha. Jestliže je ve vás Bůh, můžete potom být něco jiného?

Neříkal Ježíš, že Slovo Boží přišlo k prorokům? Ke komu přišlo Slovo Boží? K prorokům. Neoznačil je Ježíš jako „bohy“? Proč? Protože se v nich projevil Bůh. Co to bylo? Mluvené Slovo bylo oznámeno. To je ono. ON řekl: „Jak to můžete popřít? Kdybyste měli jen trochu moudrosti, porozuměli byste tomu. Jak to můžete říci, když sám Bůh je nazval bohy? Jak můžete tvrdit, že jim věříte, a Mne zavrhuje, říkám-li, že jsem Syn Boží?“ Proč to tehdy nepoznali?

Dnes je to stejné. „JÁ jsem Semeno, které mělo přijít“ – to Semeno ženy. Když ji had znečistil, On řekl: „JÁ ti dám Semeno. Ono rozšlápne hadovi hlavu.“ ON opět všechno přivedl zpět. Amen. Přál bych si jen, že by to každý mohl vidět. „Přišel jsem, abych přemohl a uvedl do pořádku, co způsobil nepřítel. Byla jediná možnost, jak jsem to mohl učinit, že jsem přišel skrze ženu, která Semenu uvěřila, kdežto jiná Mu nevěřila.“ Jedna žena Slovu uvěřila, kdežto jiná Mu nevěřila. „JÁ jsem ten Přemožitel. Přišel jsem, abych Svou smrtí přinesl život, abych vzal na Sebe trest za to, co ona učinila. Budete mít Můj život, bude do vás vylit a vy budete synové a dcery Boží,“ – pokud je ve vás to Semeno.

Když to zkřížíte, nedostanete nic jiného než nějakého bastarda, denominační dítě; nic jiného. Slovo bude zapírat. Sestry, odpusťte, ale musím to říci tak, jak to tu stojí. Tak to také je.

Všichni Boží synové musí být téhož druhu. Jistě. Jestliže jsme znovuzrozeni skrze Slovo a Ducha, pak jsme byli přivedeni zpět k mluvenému Slovu, jak je psáno v Janu 3. Co se stane, jsme-li narozeni z vody a Ducha? Pak budeme zavedeni zpět právě tam, kde jsme měli být na počátku. Pro tohle Kristus zemřel, aby nás přivedl zpět, abychom byli syny Božími.

Toto dítě měla Eva porodit. Také by to konec konců udělala. Bůh jí přece řekl: „Buďte plodní a množte se a naplňte Zemi.“ Ale ona šla a stala se děvkou.

Říkáte: „To je velice tvrdé, bratře Branham!“ Chvilí ještě počkejte, později se k tomu vrátíme. Říkáte: „To nemůže být.“ Hned uvidíte, říká-li Slovo, že to tak je nebo ne. Pak se to ukáže. Není to skryto. Pokud ano, tedy jen před těmi, kteří jsou ztraceni. To souhlasí. Vráti se to opět k mluvenému Slovu. Potom jsme zjeveným Božím Slovem.

Ježíš řekl totéž: „Kdo věří ve Mne – kdo Já jsem, proč jsem přišel, k jakému účelu to konám, totiž, abych přivedl lidi zpět k víře ve Slovo Boží – a nic jiného k tomu nepřidá, ten bude skutky, které Já činím, také činit.“ Tady to máte!

Proč se to dnes neděje? Protože to jsou zkřížené, nepravé, smíšené děti. Mezek neví, čemu věří. Neví, kdo je jeho tatínek a maminka. Nemá rodokmen. Na něm nic není. Je nepravé stvoření.

Tak je to s každým, kdo o sobě tvrdí, že věří v Boha; ale nevěří Jeho Slovu. Vezme nějaké denominační vyznání a spáří to se Slovem. Potom nejste z Boha; jste mrtví. Nemůžete být současně mrtví i živí. Tady přece Slovo Boží nemůže růst! Jen dokazujete, že jste pokrytci. To se týká kněze, kardinála, či kohokoli jiného. Tak to je. Buďte je to Slovo, nebo jste mrtví – jen nemanželské dítě. Boží Slovo, ta božská část, potom nemůže růst. Můžete růst na stejném poli – k tomu se hned ještě vrátíme – ale určitě nepatříte ke stádu. Ono nemůže růst.

Nuže dobrá. Pochopili jsme, že se jedná o mluvené Slovo. Pak jsme zjeveným Slovem Božím. Takovou církev Bůh chce; aby se mohl zjevovat. Jak se může zjevovat, jestliže Jeho vlastní semeno v dotyčné osobě není? Jak můžete mít vlastní myšlení, a aby se pak Bůh ještě mohl skrze vás zjevovat? Jak můžete mít vlastní víru a říkat: „Nu, můj pastor učí tak a tak.“? „Naše vyznání víry říká, že dny zázraků jsou za námi.“? Jak to můžete dělat a být přesto synem Božím? Jak to? Potom Ježíšova smrt pro vás nic neznamená. Říkáte: „Ó, přijímám Ho za svého Zachránce.“ Neděláte to! Sice to tvrdíte, ale

neděláte to. Vaše skutky dokazují, co jste. Ježíš řekl totéž: „Nedomnívejte se, že jsem nemanželsky narozen.“

Oni namítali: „My jsme Abrahamovými potomky. Nepotřebujeme, aby nás někdo poučoval.“

ON odpověděl: „Kdybyste byli Abrahamovými dětmi, poznali byste Mne.“

ON řekl: „Kdo z vás mi může dokázat nějaký hřích – nevíru? Ukažte Mi jedinou věc, kterou Bůh o Mně zaslíbil, která nebyla naplněna! Ukažte Mi něco, co Otec zaslíbil a co bych nesplnil! Hřích je nevíra. Ukažte, jestli to můžete udělat!“

To je odzbrojilo. Jistě. ON řekl: „Kdo Mne může obvinít? Kdo Mě může usvědčit z hříchu a nevíry? Jestliže nevěřím, proč potom Otec skrze Mne působí a naplňuje každé slovo, které zaslíbil? Ukažte, můžete-li to prokázat! Kdo tedy je nemanželsky narozen?“ Byli to oni! Byli nemanželskými dětmi, které se vydávaly za Boží děti. Ježíš řekl: „Vy pocházíte z vašeho otce ďábla, a činíte jeho skutky.! Jaké skutky činil ďábel? Skrze Evu se pokusil zkřížit Slovo Boží.

Dnešní denominace dělají totéž. Konají skutky ďábla, jejich otce. Vezmou vyznání víry a pokouší se je spářit se Slovem Božím. To satan, jejich otec, ďábel, učinil na počátku.

Bůh vám žehnej bratři. VYJDĚTE Z TOHO VEN! Tak to Ježíš řekl. Máte-li v sobě aspoň malou trošku od Boha, pak byste se na to měli podívat a poznat to. Ó! Kříženci!

Jestliže nějaký člověk v sobě má semeno Boží, a to je zavlažováno Duchem Božím, potom bude vykonávat tytéž Boží skutky, které činil Ježíš. ON byl to originální Boží Semeno, a Jeho smrtí jste byli přivedeni zpět k originálnímu Semenu Božímu. Jestliže je ve vás tentýž Duch, který byl v NĚM, pak se budou projevat tytéž skutky. Nevěříte tomu? Pak si otevřme Jana 14:12.

Vy říkáte: „Já jsem věřící, bratře Branhame. Jistě jsem věřící.“ Dobře, tak se podívám, jestli by tak na vás pohlížel i Ježíš. Uvidíme, jestli vás tak označuje Boží Slovo.

Amen, amen – absolutně, absolutně – pravím vám: Kdo věří ve mne, skutky, které já činím, i on činiti bude a větší na ty činiti bude; nebo já jdu k Otci svému.

Co to je? Stejně semeno. Nemůžete je zastavit. Jestliže tady zasejete pšenici a tam také, potom přece nemůžete říkat: „Tady sklídím okurky a tam pšenici.“ To nejde. Abyste mohli sklízet okurky, musíte je zasadit. Jestliže je zkřížíte, nebude to již okurka, bude to kříženec. Souhlasí to? Bylo by to něco pokryteckého, přátelé. To se musí říci. Není to ani jedno, ani druhé. Není to okurka, ani to, s čím to bylo zkříženo. Je to kříženec, špatný produkt, který je

mrtvý a nedá se množit. Je to od počátku mrtvé, nemá to žádnou budoucnost. Dospělo to ke svému konci; je to ztracené. Chcete-li okurky, vysévejte okurky. Chcete-li mít církve, začněte se Slovem Božím. Jestliže chcete život z Boha, začněte se Slovem Božím. Přijměte Slovo Boží v Jeho plnosti, a to v plném rozsahu. Jestliže potom bude ve vás ta plnost Boží, déšť, který spadne, vyvede právě to, co je ve vaší zahradě. Co je nyní s pozdním deštěm? Vidíte, kam se to po nějakém čase dostalo, že? Oni plodí divoké okurky, jako za dob Elizea. Tam ta prorocká škola, ta denominace, kterou měli, se domnívala, že to nejsou divoké okurky. Nasbírali je a věřili, že je to hrách.

Budou to tytéž skutky, které byly zjeveny i skrze Něho, neboť je to stejné semeno Božího Slova. Syn Boží byl vzorovým semenem. Tentýž život, který měl, kdy byl po Jeho křtu na Něho vylit Duch, život, který zplodil Duch, když na Něho sestoupil – zplodí skrze zavodnění Ducha svatého tentýž druh života. Potom se stane totéž, co činil On – je-li to to stejné semeno, syn Boží jako Semeno zrodí opět syny Boží jako semena.

Styďte se, ženy s krátkými vlasy! Styďte se, kazatelé, kteří tuto pravdu popíráte! Domníváte se, že je to v pořádku, že vlasy s tím nemají co dělat! Ale Bůh to řekl!

Vidíte, kde se to nalézá? Proto věřím Slovu. Ono je to Semeno. Jestliže spadne na semeno déšť, bude plodit podle svého druhu.

Co není v pořádku se všemi těmi probuzeními? Co děláte? Jako ve čtyřiačtyřicátém roce chcete o milion více baptistů, presbyteriánů, letničních a čehokoliv jiného ještě. Kde ale jsou skutky Ježíše Krista? ON pravil: „JÁ nečiním nic, jedině že by Mi Otec nejprve ukázal.“ Odkud přichází tento druh Semene?

Duch svatý toto Semeno zavláží a ono vzejde. ON je vodou pro semeno. Jakmile je semeno zaseto, potřebuje vodu, aby se to mohlo stát. Když na vás padne voda, říkáte: „Čest Bohu. Dovol, abych ti něco řekl, kazateli: Jsem pan Takatak, tomuhle nevěřím.“ Potom jste pouze členem denominace. Od počátku jste jen starý pokrytec. Tento druh semene byl zaset.

Prosím, nechápejte mě špatně. Miluji vás, vy milí. Jen se snažím vám to přiblížit. Přestanu s tím, jakmile dnes večer skončím. Potom toho nechám. Avšak chtěl bych, abyste se jednou dozvěděli, co je správné a proč věřím, čemu věřím. Myslím, že vás ďábel podvedl. Lépe řečeno: já vím, že to udělal. Podle Božího Slova, které se nemůže mýlit, vás podvedl. Ano! Proto kážu takovým způsobem, jak to dělám, protože Slovo Boží to říká.

„Ó“, vy říkáte: „bratře Branham, tohle je přece jiná doba.“ Jenže to Slovo je stejné! Nedávno našli v jedné staré sýpce pšenici, která pocházela ještě

z doby Josefovy. Zaseli ji. Četli jste o tom v tom časopise? Dokonce přinesla úrodu. Byla to stále ještě pšenice; to je ten důvod. Jediné, co potřebovala, byla voda.

Slovo Boží je stejné jako tehdy před tisíci lety, kdy je On vyslovil. Jediné, co to potřebuje, je voda. Proč nemáme žádnou úrodu? Protože jsme dovnitř vpustili nesprávné semeno.

„Kolik vás chce změnit členství ve sboru?“ ptají se. Potom z vás udělají dvojnásobné dítě pekla, které je horší než předtím. „Kolik metodistů by se chtělo stát baptisty?“ Kdo z vás baptistů, by se chtěl stát letničním?“ „Jen je získávejte, aby se stali našimi členy.“ Ó, ty má dobroto! To je hloupost! Prázdné tlachy. Prázdné dávelské žvásty. V tom není vůbec žádný život. Je to pokrytecká míchanice, dvojnásob mrtví, s vyrvanými kořeny. Neřekl Ježíš: „Každá rostlina, kterou Můj nebeský Otec nesázal, bude vyrvána?“ Denominace nebo co jiného, budou vyrvány. Jedině Boží Slovo přetrvá. Tak to řekl. Každé lidské slovo je lež; Jeho je pravda.

Kam máme jít? Měli byste raději přijít zase k rozumu. Avšak vy nemůžete slyšet, jediné, že byste byli předurčení, abyste to slyšeli. K tomu se ještě vrátíme. Není divu, že od mnohých se to odrazí jako voda od zad kachny. Ona je tak přizpůsobena, aby vodu odrážela a nevsakovala ji.

Archa byla zhotovena z dříví gofer. Uvnitř bylo duté. Uvnitř nic nebylo. Tak vyrostete a je to nejlehčí dřevo, jaké existuje – ještě lehčí než dřevo balsové. Proč použili je? Aby ji mohli prosmolit. Ptáte se: „Nebylo by dubové dřevo právě tak dobré?“ Ne, nepřijalo by smůlu, ale odpudilo. Je odpudivé. Toto dřevo však bylo absorpční.

Právě tak je s pravým semenem Božím – je schopno přijmout Ducha. Všechno denominační, všechna nevíra je vyňata. Když pak Duch svatý vejde do tohoto životního zárodku, který tam leží, opět se zrodí jedno semeno. Přesně tak to je. Narodí se další Boží syn. Amen. Další „malý bůh“ – syn Boží.

Já jsem Branham, protože jsem synem Charlese a Elly Branhamových. To mne dělá Branhamem, neboť jsem jejich semeno. Jejich spojením jsem vyšel jako semeno. Tak jsem vznikl.

Jestliže se Bůh a Jeho Slovo stanou jedno – Haleluja! - to znamená, když Duch Boží zavodní semeno Boží, Slovo Boží, zrodí se Bůh. Potom to již není ten jedinec, nýbrž Bůh. Proč? Protože jste mrtví; již neexistujete. Považujete se za mrtvé, prázdné a očekáváte na ten Zárodek Semene. Co je to pak? Nejste to již vy; není to již ten člověk – je to Bůh v člověku! Je to zárodek Semene jako to mluvené Slovo na počátku. Když je v nějakém člověku zjeveno Slovo Boží, pak to není ten člověk; neboť ten člověk zemřel. On nemůže být současně

kříženec i syn. Buďte je synem smrti, nebo je synem života. Jestliže je synem smrti, pak ho přenechejte ďáblu, aby ho usmrtil. Předejte se Bohu, aby On ďábla, který je ve vás, zabil - vyhnal ho – a vyprázdnil vás. Dovolte Bohu, aby návazně ve vás vypůsobil Svůj vlastní život. Pak to již nejste vy; je to život Boží, protože je to Slovo Boží. Jakmile je Duch svatý zavodní, vzejde totéž. Pochopili jste to? Rád bych ještě několik minut kázal, mám ale před sebou ještě třicet, čtyřicet stran s místy z Písma, a probral jsem teprve tři z nich.

Nu, dobře. Zjevit se: Skutky zjevené skrze nás budou tytéž, neboť je to totéž Slovo. Chcete-li činit skutky Kristovy, musíte činit totéž, co On řekl: „Kdo věří ve Mne, bude činit Mé skutky.“ Co to znamená? Čemu věří ten člověk? Že On je ten originální Zárodek setby, který přišel. Co je to semeno?

Vezměme tyto kapesníky. Tento představuje člověka, který měl přijít. Tento člověk měl přijít. Co se stalo? Eva porodila křížence. Co se s ním skrze to stalo? Byl vydán smrti; musel zemřít.

Potom přišel tento. I tady je to Slovo. Také zde to Slovo spočívá. Co se stalo? Slovo tu bylo. Avšak slovo, které Bůh nejprve vyřkl: „Buďte plodní, množte se a naplňte Zemi“, nejprve nenalezlo žádné místo, kde by mohlo spočinout. Nakonec to slovo bylo přijato do klína jedné panny. Odpoledne se budeme těmi dvěma klíny zabývat blíže. Co se nyní stalo? Z Něho vyšel životní zárodek – Voda, čímž Zárodek získal možnost se rozplodit. Z Něho vyšel Duch a šel vzhůru.

Zde jsme. Sem jsme došli. Co se stalo? My tomu věříme. Věříme tomu. Co řekl Ježíš? „Kdo ve Mne věří – kdo ve Mne věří, bude ty skutky, které Já činím, také činit. Ty jsou potvrzením, že Duch svatý na Mne sestoupil v podobě holubice a učinil to.“

ON nepřišel křížením, ale narozením z panny – ne takovým způsobem, jak muž a žena zplodí dítě – ne, ne tak. ON nebyl žádný kříženec, ale narozen z panny. „Proto vám dám tento život, jestliže to, co řekl Otec, všichni proroci – celé Slovo, přijmete ve víře. Já tento život na vás vylijí, pak nebudete moci přinést nic jiného, než to, co jsem Já.“ To je ono!

„Skutky, které Já činím, budete i vy činit.“

Co On činil? Jen to, co Mu Otec dovolil; to co viděl. Jan 5:19: „Já nečiním nic, než co vidím, že Otec činí.“ Co On činil? Stal se člověkem. Bůh se stal masitým tělem a přebýval mezi námi. Slovo se stalo masitým tělem a přebývalo mezi námi. Mluvené Slovo Boží zplodilo skrze jednu pannu tělo. Do tohoto těla vešla voda, Duch. ON Jej umyl vodní koupelí Slova, vešel do Něho a přebýval v Něm. Život Boží přišel a projevil se skrze Krista. Bůh byl v Kristu, v tom Pomazaném.

Kristus znamená *Pomazaný* – člověk, který byl pomazán. Bůh v Něm přebýval. Co to bylo? Zárodek v těle; Pomazaný, Duchem Božím pomazané tělo zplodilo zjevené Slovo Boží.

„...a viděli jsme slávu Jeho, slávu, jaká byla Otcem udělena jednorozenému synu, plnému milosti a pravdy.“ Tam byl. ON byl to projevené Slovo Boží! Potom zemřel, aby zaplatil vinu za vaše zkrřížení. To je ono! K čemu se to stalo? Abyste mohli sami sobě zemřít, až byste už vůbec nebyli sami svoji, ale naplnění Jeho Slovem, protože Jeho Slovu věříte. Potom sestoupí Duch svatý, který byl v Něm, aby Slovo zavláží, aby rostlo.

Co to znamená? Bůh se oznamuje a pokračuje v díle Svého prvního, Svého jednorozeného Syna, který zemřel za náš zkrřížený život, aby nás vrátil zpět, abychom opět byli syny a dcerami Božími. Tentýž život se má nyní rozvinout skrze Slovo prostřednictvím církve, aby se Slovo mohlo nadále projevovat tak, jak se to dělo skrze Krista. Kristus byl zjevené Slovo Boží. ON zemřel, dal Svůj život, aby mohl poslat Ducha. Ve Svém těle vystoupil vzhůru, a sesílá dolů Ducha, aby zavodnil to, zač zaplatil cenu za vykoupení, jen když tomu věříme. Na tom záleží: jestli tomu věříte! „Kdo ve Mne věří, bude skutky, které jsem Já činil, také činit.“ Duch svatý přichází na stejné Boží Slovo.

Ptáte se: „Proč dáváš všechen důraz na Bibli?“ Bible musí být ve vás. Slovo je Semeno. Pokud je však v ní jen napsané, nic nevykoná. Jakmile ale přijde sem, dovnitř – jakmile vejde do srdce, potom začne projevovat skrze Ducha svatého Boží skutky. Potom přijde síla, potom se dostaví pokora, přijdou vidění. Všechna vaše vševědoucnost je ta tam. Stanete se nulou. Kristus ožije. Vy zemřete – On žije. To je ono. Protože On zemřel, já žiji. Jestliže umírám, může On znovu žít. ON mi zaslíbil život, jestliže zemřu. Cele jsem sobě zemřel, abych mohl mít Jeho život. Jak jsem toho dosáhl? Tím, že jsem přijal Jeho Slovo, Jeho Semeno, a vpustil je vírou do srdce. Věřím tomu a proto to plodí přesně to, co říká Bible.

Nuže, moji bratři, prozkoumejte celou zemi. Existuje mnoho napodobenin. Zdržme se u toho ještě chvílku.

Tytéž skutky, které byly zjeveny skrze Krista, se mají stát i prostřednictvím Jeho církve. To řekl u Jana 14:12. „Nebe i Země pominou, ale Má slova nepominou!“ Souhlasí to? ON byl předurčen, aby se Semeno Slova stalo masitým tělem. Raději tady přestanu. Možná, že byste tomu rozuměli, ale ti, kteří dostanou ten pásek, třeba ne.

Předurčen: Všichni synové a dcery Boží jsou předurčeni. Hned si to místo z Písma ještě přečtete. Je to v Ef.1:5. Jsme tedy předurčeni. Jak to? Kristus je originální Semeno a toto originální Semeno bylo Božím předzvěděním

předurčeno. Bůh věděl, že dojde k pádu do hříchu a Jeho předurčil k tomu, aby převzal naše místo. Pochopili jste to? Všichni synové a dcery Boží jsou předurčeni.

„Ale“, namítáte nyní, „copak On by jednoduše někoho zavrhl?“ Ne! Byli jste vybaveni svobodnou vůlí, ale protože On je Bůh, nekonečný, věděl předem všechno, co přijde. O tom jsem již přece mluvil. Věděl, kdo oni jsou.

ON Evě nedal podnět k tomu, aby to učinila, nepřiměl ji, aby to udělala. Ale věděl, že to udělá.

Není divu, že v Janu 12 řekl: „Oči mají a nevidí; mají uši a neslyší. Správně o vás mluvil Izaiáš. Viděl vás již předtím.“ Myslím aspoň, že to tam je. Ještě si to nepište, vrátíme se k tomu až později. Seděli tam, měli oči a uši, a přesto neviděli. Proč ne? Byli vůči Božímu Slovu odmítaví. Ježíš řekl: „Vy pokrytci! Jste dětmi ďábla a jeho skutky konáte.“

„Můžete Mě zavrhnout a Moji službu odmítnout“, řekl, „ale ukažte, kde vaše služba přináší plné Slovo Boží.“ – Tak jako ta Jeho.

Oni jsou předurčeni, jako i On. Nyní říkáte: „Jak k tomu předurčení dojde?“ Všichni, kteří tomu nerozumí, ať se přihlásí, až skončím.

Na počátku Bůh Adamovi a Evě přikázal: „Budte plodní, množte se a naplňte Zemi.“ Tak bylo zavedeno pohlavní rozmnožování. Co ale přineslo křížení? Smrt. K tomu se dostaneme dnes odpoledne, až budeme mluvit o těch dvou klínech.

Bůh předvídal a předurčil svět plný synů a dcer. Předem určil, aby tu byli. Nevíra vůči Slovu způsobila zkrížení. Bůh nás ale opět uvedl zpět, že dále již nemusíte být kříženci; můžete se vrátit přímo k originálnímu slovu a být synem Božím, jak jste měli být od počátku.

Kristus nemohl být od počátku ničím jiným než tím, čím byl. Byl Synem Božím. To je ono. Vidíte nyní, co mám na mysli? Hleďte, jste-li k tomu určeni, Boží Slovo poznáte. Budete mu věřit. Proč? Protože tu je něco Nového. Slyšeli jste někdy něco o rodinné dědičnosti? Podobá-li se syn otci nebo matce, dědečkovi nebo babičce, pak jde o rodinnou dědičnost. O tom jste již slyšeli, že ano? Tak je tomu i s předurčením. Již od počátku jste tu měli být v tom správném způsobu. Protože jste ale přišli tak jak jste přišli, jste poddáni pádu do hříchu. Protože jste ale předurčeni, slyšíte Slovo a to vás zavede zpět tam, k čemu jste byli předurčeni. Amen! To jsem nikdy předtím neviděl. Přivádí vás to zpět. Co vás nyní vede k tomu, abyste věřili Slovu a odmítali všechny ostatní věci? Je to proto, že ve vás něco je. Dávno jste byli určeni k tomu, žít tady navždy.

„Tak dobře, kazateli, dej mi k tomu to místo z Písma.“

Tady je: „A ty, které předurčil, ty také povolal, a které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, těm také propůjčil nebeskou slávu.“

„Proč se tedy ještě káže, bratře Branhame?“

Protože venku je ještě nesklizená úroda. Já jen vrhám síť. Vrhám ji a čekám, co se chytí. Když to ta špína světa odstrčí, když to odmítnou denominace, to nemohu změnit. Je-li ale venku jeden, který to může přijmout, pak se stává synem nebo dcerou Boží, tak jistě, jako že svět stojí. Amen. Neboť potom je předurčen.

Proto mohl Bůh konat Své skutky skrze Ježíše, neboť On byl ten předurčený Syn. ON byl Beránek, který byl již před založením světa zabit. Již před sta miliony let, jak jsem to předtím řekl o 1.Moj.1:1, byl předurčen k tomu, aby zaujal Své místo. Amen! Proto činil vůli Otce. Byl to zjevení Slovo. Skrze každého dalšího syna je zjevováno totéž. Jsou to ti, kteří jsou předurčeni.

Od počátku světa vyjde při vzkříšení z každé generace malá skupinka. Proto se toho pevně drží. Pavel o nich psal v Žid.11. Řekl, že chodili v ovčích a kozích kůžích, opuštění, soužení a zle s nimi bylo nakládáno; ti, jichž svět nebyl hoděn. Amen! Neměli co jíst, museli bloudit nebo bydlet v jeskyních, byli pronásledováni a rozřezáni pilou, jako např. Izaiáš a mnozí jiní. Pavel o těchto mužích mluvil. Kdo to byl, o němž říká, že byl rozřezán? Prorok Izaiáš. Předurčený již před ustanovením světa! Měl vlastně přijít skrze Evin klín. Přišel však skrze klín jiné ženy, neboť sem musel přijít jeho duch, aby vydal svědectví.

Také Ježíš musel přijít, aby vydal svědectví o smrti, pohřbu a vzkříšení, že lidé sice umírají, ale skrze Něho opět budou žít. Neboť On je to Semeno, které se musí narodit. Amen. Doufám, že tomu rozumíte.

Právě tak, jak byl On předurčen, stane se Semeno Slova, Slovo Boží, i ve vás – v Jeho církvi – tělem. Říkáte: „Jistě, bratře Branhame, věřím každému slovu.“ Potom tedy neustupujte, když jde o vaše tradice. Držte se věrně Slova, zůstávejte se Slovem, a dávejte pozor, co se stane. Říkáte: „Ó Pane, já tomu věřím. Sešli Ducha svatého.“ Pak dejte pozor. Jestliže On potom pokračuje a vydává svědectví, víte, že jste to přijali; ne podle nějakého zázraku, to mohou ďáblové také; ale na základě vaší trvalé víry ve Slovo Boží a života, který vedete. Ani jedno nepopíráte. Tak se Slovo stane tělem; zavlažováno tímž Duchem.

Okamžik, prosím. To nemohu pominout. Ježíš byl Abrahamovým Semenem podle masitého těla. Souhlasí to? Abrahamovo předurčené Semeno.

Jaký druh života přinesl, když na Něho padl Duch? Přinesl život víry. Jaký druh života?

„Myslíš, že On byl cizincem jako Abraham?“

V tom dnes mají lidé zmatek. Domnívají se, že muž Boží musí činit toto, poslouchat tohle a činit tamto. Ó milosrdenství! Jistě ne! V čem byl Kristus Semenem Abrahamovým? Přece ne v tom, co se týkalo Jeho těla. Vždyť Izák, přirozené semeno Abrahamovo, padl a nakonec také zemřel. I on padl a zkrřížil se. K tomu se ještě vrátíme. Jedná se o Semeno Abrahamovy víry, které věří Slovu Božímu, nehledě na okolnosti. To je ono! Víte, nyní bych mohl jásat. Podívejte se sem, pochopte to. Semeno Abrahamovy víry! Čeho se to týkalo? Ne Abrahamova těla, nýbrž Abrahamovy víry. Čemu Abraham věřil? Slovu Božímu. Úplně jedno, co přišlo, všechno, co k tomu bylo v protikladu, jakoby nebylo. Neroztrhalo by to denominace na kusy? Jistě!

Kdyby pravda o manželství a rozvodu byla vynesena v takovém světle, jak to v Bibli stojí, rozbilo by to v tomto a ve všech ostatních městech každý sbor, kdyby se pokoušeli s tím vyrovnat. Obě strany jsou v nepravu. To mohou dokázat Slovem. Obě jsou zvrácené.

Dobře tedy. Nebudu říkat, jestli muž má dělat to nebo ono, nebo žena tohle či tamto, neboť toho zmatku je již dost. Ježíš řekl: „Nechte jej jít. Ať ti slepí vedou slepé.“ Budou se o to jen hádat, ale neuvěří tomu. Kdyby byli znovuzrozeni k věčnému životu, pak by Slovu uvěřili. To souhlasí. Jestliže mu věří, Bůh se jim zjeví. Jestliže tomu nevěří, pak nevěří.

Zabývejme se nejprve tímhle. Možná, že k tamtomu se někdy později vrátíme. Avšak nyní se věnujme tomuto a podívejme se, proč těmto věcem musíme věřit a jak jim musíme věřit. Vy tomu **musíte** věřit. Jestliže jim nevěříte, jste ztraceni. To souhlasí.

„Čemu věřit, bratře Branhame? Tobě?“

Ne, mně ne. Jestliže věříte mně, pak jen proto, že Slovo přináším. Nic k němu nepřidávám, jen vám říkám, co říká Bible o víře ve Slovo. Snažil jsem se věřit Slovu tak, jak je psáno. Nic k němu nepřidávám, nic od něho neubírám. Čtu je tak, jak to v něm stojí a také tomu tak věřím skrze milost a pomoc všemohoucího Boha. ON je potvrdil a vyzývám každého, aby to vyvrátil. Vy, kteří posloucháte pásky, pojdte a udělejte to. Jmenujte mi jedinkrát, kdy jsem něco oznámil a nesplnilo se to. Řekněte mi o něčem, co by Bůh nepotvrdil a nenaplnil právě tak, jak to bylo řečeno.

Jestliže je tedy Semeno-Slovo předurčeno právě tak jako On, co působí ta stejná voda? Je církev dneška předurčenou Nevěstou? Řekl Bůh, že bude mít Nevěstu bez poskvrn a vrásek? Pak je přece předurčena, že ano? I Kristus byl

předurčen, byl tím Abrahamovým královským Semenem. Co se tím stalo? Když Duch sestoupil na Krista, vydal svědectví o Slovu Božím. A jestliže Voda, Duch, padne na Semeno Slova, pak to královské Semeno Abrahamovo které věří Slovu Božímu, přinese stejný druh sklizně.

Říkáte: „Tomu nevěřím.“ Pak to tedy prozkoumejme. Přesvědčme se, jsme-li Abrahamovo semeno. Vrátime se k 1.Moj.17. Už mnohé vynechávám, ale hodně toho musím ještě zmínit, neboť by mohli přijít kritici a říci: „Tomu nevěřím.“ Proto si některé věci přečteme, aby je On zdržel od toho, že by něco říkali předčasně. 1.Moj.17:7. Začneme již 6. veršem:

A učiním, abys se rozplodil náramně velmi, a rozšířím tě v národy, i králové z tebe vyjdou. Učiním také smlouvu svou mezi sebou a tebou, i mezi semenem tvým po tobě, po rodech jejich, za smlouvu věčnou, totiž abych byl Bohem tvým i semene tvého po tobě.

Kdo je tedy Abrahamovo semeno? Ne ten, kdo jím je podle těla. Pavel řekl, že Židem není ten, kdo jím je zjevně, ale ten, kdo jím je vnitřně. Kdo je tedy to Abrahamovo semeno? Ti, kteří věří celému Božímu Slovu, nehledě na to, co říká denominace, tatínek, maminka nebo kdokoliv jiný. Oni věří celému Božímu Slovu. Bůh řekl: „JÁ nyní činím smlouvu s tebou. Tato smlouva je předurčena a platí tobě a tvému semeni, které jí věří, v každé generaci po tobě.“ Tady to máte. Semeno Abrahamovo! Bůh řekl: „JÁ ji utvrdím s tvým semenem.“

Namítnete: „Bratře Branhamo, to může vztahovat každý na sebe sama.“ Počkejte ještě chvíli. Budeme nyní číst z Ef.1. Přečteme si něco, abychom viděli, co Bůh o tomto tématu říká. Poslouchejte. Sledujte, ke komu se Pavel obrací. Dávejte pozor, a snažte se to pochopit. Máme již jen asi 40 minut, potom skončíme, abychom se mohli naobědvat.

Já apoštol... co je apoštol? Vyslanec. „Já Pavel, vyslanec Ježíše Krista!“ Souhlasí to? „Z vůle velerady?“ To jsem četl špatně, že? „Z vůle luteránů?“ Tedy:

Já, Pavel, vyslanec Ježíše Krista skrze vůli Boží, posílám svůj pozdrav svatým... Komu? Všem? Ne. Všichni to nemohou přijmout. ...*svatým a věřícím v Ježíše Krista, kteří jsou v Efezu.*

Těm, kteří již jsou v Něm. k těm doufám, mluvím dnes ráno v tomto shromáždění i já: kteří jsou již v Kristu Ježíši. Vidíte, těm je to adresováno. Tyto věci nemůžeme říkat těm batolatům venku. Ještě nemohou jíst maso; musí pít mléko. Jsou zakrnělá. Myslete na to, nemohou jíst silný pokrm.

...a věřícím v Ježíše Krista: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, který požehnal nám všelikým požehnáním...

On tu oslovuje církev, ne ty, co stojí vně. Jen církev. *...duchovním v nebeských věcech...* Tak i dnes ráno je to jen pro ty, kteří to milují. Ti to přijímají. *...v Kristu. Jakož vyvolil nás v Něm před ustanovením světa...* Vyvolili jsme Ho my?

„Promiň prosím, bratře Branhame, ale já jsem to udělal.“ Ne, podle Slova jsi to neudělal. Ježíš řekl: „Ne vy jste Mne vyvolili, ale Já jsem vyvolil vás.“ Ó ano. Kdy tu církev vyvolil? Co řekl Ježíš, kdy On Svoji církev vyvolil? Před ustanovením světa! *...Jakož vyvolil nás v Něm před ustanovením světa...*

Bylo to při posledním probuzení, které měl Dr. Takatak? Ne, ne. To se možná dočtete v některém ustanovení víry, v nějakém libretu, ale ne v Bibli. *Jakož vyvolil nás v Něm před ustanovením světa...* Kdy jsme byli vyvoleni? Při posledním probuzení? Toho večera, když jsme přijali spasení? Ne, když ještě nebyl svět, žádné hvězdy, atomy, molekuly – již tehdy jsme byli vyvoleni. Amen. Ó, nechtějte, abych o tom začal kázat. Jen se snažím vám něco vysvětlit.

...před ustanovením světa k tomu vyvolil... abychom byli členy? Když jsme zachráněni, můžeme si dělat, co chceme! Ne!

...abychom byli svatí a neposkvrnění před obličejem Jeho v... Tím, že se staneme členem? Ó ne! Říká se tomu „láska“ že? To souhlasí. V lásce! Odpusťte. Myslím, že to podávám příliš rozkouskované. To bych neměl dělat.

...a v lásce nás předurčil skrze Ježíše Krista za syny, kteří Mu patří, podle dobře libé vůle své.

Kdo to učinil? Bůh. Kdy to učinil? Před ustanovením světa. Když jsme se tedy protiprávně narodili skrze Evinu zkaženost – přece jsme jejími dětmi a proto poddáni smrti – potom musel suverénní Bůh vytvořit možnost pro vykoupení Svých dětí. „Všichni, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně a nikdo ke Mně nemůže přijít, leč by ho Otec nejprve táhl.“ Kde jsou nyní ty „velké skutky“, co jste udělali? Neudělali jste vůbec nic. Měli byste se stydět. Bůh všechno udělal. Všechny ty věci mají svůj pořádek.

Jednou za mnou někdo přišel, spílal mi a obviňoval mě, že jsem učinil něco nesprávného. Řekl jsem mu: „Ó, zapomeň na to.“

Ptal se: „Jak to můžeš tak zlehčovat? Týká se to přece tvé rodiny.“

Odpověděl jsem: „Ach, to přece bylo již před ustanovením světa pro mne předurčeno jako zkouška! Jistě. Tak je to již v pořádku!“

Ptal se: „Jak to děláš?“

Odvětil jsem: „Kdybych se díval jen na to, neustále bych padal.“

Tak je to s lidmi dneška. Řeknou: „Bratře Branhame, když přijmu pravdu Slova Božího, vyhodí mě.“ Proč se díváte jen tak daleko? Dívejte se přece na konec své cesty. Člověk, který se dívá jen tam, přece neví, kam jde. Vidí jen tak daleko. Hledíte-li ale do dálky, nestaráte se o to, co se tady děje, a víte, kam jdete. To je ono! Dívejte se tam, kam jdete a zůstávejte v souladu se Slovem.

ON nás předurčil za syny, kteří Mu mají patřit. Věříte nyní, že jsme byli předurčení? Byl Ježíš přeurlčen? ON byl ten zabítý Beránek, ještě dříve než bylo světlo, dříve než tu byl nějaký meteor, molekula, atom nebo cokoliv jiného. ON byl ten smrti vydaný Syn Boží. Ó, ta Boží velikost! A potom ty mozky velké jako arašídy, vyšlé z nějakého vytvořeného, nadpřirozeného inkubátoru, o tom chtějí diskutovat a říkat, že to nesouhlasí. To je ostuda!

Kdo jste vůbec? Někteří z nich dokonce tvrdí, že neexistuje peklo. A denně na tom sedíte – na osm tisíc mil silné magmě. Pak ještě chcete vzhlédnout a Bohu a Jeho Slovu vzdorovat? Jestliže pohrdáte Slovem, pohrdáte Bohem. To je pravda. Ó, jak jsi veliký, Pane. Jak bychom měli být věrní!

Ti, co uvěřili Slovu a Duchu musí být jedno. Chápete to? Věřící, Slovo a Duch jsou absolutně jedno. Již nemyslíte vlastními myšlenkami; vlastní uvazování jde stranou. Není to obdivuhodné? Smýšlení, které bylo v Kristu, je ve vás. Kristovo smýšlení ve vás přijme Slovo tak, jak On je učinil, neboť On je Slovo. Jestliže je ve vás Kristovo smýšlení, jste Slovem. Jste živé Boží Slovo. Reprezentujete ho zde na Zemi tím, že v tom díle pokračujete. Tak by to mělo s církví být.

Jestliže to tak je, Bible se opět uskuteční jako v dřívějších dnech, v čase učedníků. Potom Bible opět žije, a to ve vás.

Podívám se; musím se pokusit probrat velmi rychle ještě nejméně patnáct stran. Sice to nemám rád, ale budu si muset pospíšit. Jinak bych k tomu potřeboval ještě dnešní odpoledne a zítra mám přece shromáždění. Musím si pospíšit. Pokusíme se dostat trochu rychleji kupředu, a to neprodleně, když to půjde.

Věříte? Dobře. Jestliže to tak je, Bible se opět projeví jako ve dnech Kristových, neboť jste právě tak předurčené semeno, jako jím byl Kristus. Když na semeno zaprší, život vzejde sám od sebe. Potom se děje totéž jako tehdy, když Duch svatý padl na semeno, o němž Ježíš řekl, že je vyvolil již před ustanovením světa. Také oni byli předurčené semeno. Souhlasí to? Oni se uchýlili na horní síň. Semeno, Slovo bylo v nich, ale ještě neožilo. Zcela náhle přišel hukot z nebe a proudy se valily dolů. Naplnily celý dům, v kterém se

nacházeli. Tu začalo semeno růst. Začalo se projevovat. Slovo Boží se uskutečnilo.

Proč ochabl ten oheň probuzení? Poznamenal jsem si asi deset míst z Písma, na která jsem se chtěl odvolat. Přál bych si, abyste se na ně podívali. Musím ale mnohé přeskočit, abyste obdrželi celkový přehled.

Proč tedy ohně probuzení ochably? Nyní budu muset někoho jmenovat. V budoucnu to již nebudu dělat, ledaže by mi to Bůh řekl. Nyní však musím uvést jména a říci určité věci, které bych nechtěl říkat. Je to jen kvůli objasnění. Nyní vidíte, kam mířím, a také důvod, proč jsem dělal, co jsem dělal. Já věřím, že toto je Slovo. Věřím, že Kristus má církev, a že tato církev je pole. Později se k tomu ještě vrátíme. Slovo musíte na poli zasít dříve, než Duch může něco zplodit.

Proč zmizely ohně probuzení? Člověk sotva ještě něco slyší o Billy Grahamovi a jiných velkých evangelistech. Oral Roberts již zemi nerozpaluje tak jako kdysi. O mých shromážděních sotva ještě co slyšíte. To jsou jen tři. Co se to děje? Nyní se nám dostane hlubokého poučení. Nyní se musím vyjadřovat přesně a jestliže se tento pásek dostane do rukou Billymu Grahamovi nebo Oralu Robertsovi, pak bych vám rád, moji bratři, řekl, že vás nepodceňuji. Jistě jste vám neuniklo, že se pokládám za vašeho spolubratra v evangeliu. Myslím bratři, že budete potom mít lepší porozumění pro to, proč jsem činil, co jsem činil. Doufám, že naleznu milost před Bohem a rovněž před vámi, jestliže vám nyní upřímně a poctivě řeknu důvod toho.

Billy Graham. Ještě nedávno Billy Graham přiváděl svět do varu. Nyní o tom slyšíme již jen velice zřídkka. Stále ještě podniká ta tažení, ale co se stalo? Oral Roberts rozdmýchal oheň po celém světě. Nyní skomírá. Tommy Osborn a všichni jsou dobrými bohobojnými muži. Co se to stalo? Věřím, že Bůh mě povolal do služby. Co se stalo s mou službou? Tady musí být dány na otázky odpovědi. Co se stalo?

Říkáte: „Bratře Branhame, tvá služba umírá ze všech nejvíc.“ To je pravda. To souhlasí. O Billy Grahamovi je slyšet více než o mně. O Billovi je víc zpráv než o Oralovi. O Oralovi je dokonce za jediný den slyšet více než o mně během šesti měsíců. O Tommy Osbornovi, Tommy Hicksovi všech těch bohobojných mužích toho můžete slyšet více. Pokud jde o tohle, v porovnání s ostatními je to nejhorší s mojí službou.

„Co se stalo, bratře Branhame? Vždycky jsi nám říkal, že opravdu věříš Slovu, atd. Co se to jen s tebou stalo? Co se přihodilo?“ To bychom chtěli vědět. To chceme vypátrat.

Vryjte si to nyní do mysli. „Zavřete deštník a setřeste kapky.“ Otevřte nyní srdce a poslouchajte. Bible v 1.Moj., v textu, který jsme četli, a z něhož jsme vzali základní myšlenku pro dnešek, říká, že každé semeno má plodit podle svého druhu. Musí rodit podle svého druhu. To souhlasí. To musí dělat každé semeno. Myslete na to, že země je plná semen, a déšť způsobuje, že každé rodí podle svého druhu. Myslím, že se čas žně přiblížil. Nevěříte tomu také? Všichni s tím souhlasíte. Stojíme krátce přede žněmi. Semena byla zasetá. To je to, co se s námi děje. Setba je zasetá. Ó Bože, přál bych si, abyste viděli, co nyní táhlo kolem mne. Semena byla zasetá. Přece víte, že je čas setí a později čas žně. To víte, že to tak je.

Byla zasetá tři různá semena. Denominační skrze Billy Grahama. To byl ten hlavní rozsevač. Oral Roberts jím byl pro letniční. I letniční semeno bylo zaseto. Nyní mám na mysli tu organizaci. Potom bylo zaseto ještě Slovo. Lidé, musíte se nyní snažit to pochopit. Už to říkat nebudu, jen v případě, že by mi to Bůh přikázal. Rád bych, abyste tomu dobře a jasně porozuměli. Byla zasetá tři semena. Čas setí je tak jako tak za námi. Je pryč. Semena musí být zasetá dříve, než začne pršet. To souhlasí. Odvolávám se na Ducha. S tím nebudete souhlasit, ale ještě chvíli poslouchajte. Semeno se musí nejprve zasít, potom přijde déšť, aby setba byla zavlažena. Je to tak? Je tu někdo, kdo umí hebrejsky, kdo zná nějaká hebrejská slova? Můžete se na to podívat, chcete-li.

V různých organizacích tolik slyšíme o tom, že se nyní nacházíme v pozdním dešti. To je nesmysl. Tak to není. Ó, nyní se něco děje. Vidím to přecházet kolem sebe. Duch to zachytil. Amen. Víím, že je to pravda. Je to TAK PRAVÍ PÁN. Právě přišlo vidění. Jsem skoro neschopen pokračovat. Pokaždé, když se podívám, vidím, jak se to přede mnou rozvíjí. Pak se vidění přeruší a já se opět vrátím ke své úvaze. Pokoušel jsem se pozorovat některé z vás, kteří tam sedíte. Potom jsem se podíval stranou, ale všude, kam se jen podívám, je mi něco ukazováno.

Chci ještě jednou zkusit navázat, abych se ujistil, že jsem se o tom zmiňoval. Nevím přesně, co se tu v průběhu toho dělo.

Věřím, že čas žně je blízko před námi. Semena byla zasetá. Kostely a sbory zasely denominační semena, např. evangelická: baptisty, presbyteriány, luterány. Do letniční organizace bylo zaseto letniční semeno skrze velké muže jako Oral Roberts, Tommy Hicks, Tommy Osborn. Jsou to muži Boží. Věřím, že i Slovo Boží bylo zaseto; a sice nezfalšované. Vně všech těch organizací. To se stalo!

Zaseté semeno potřebuje vodu, aby mohlo růst. Musí pršet dříve, aby semeno, které bylo zaseto, mohlo růst.

„Nu“, řeknete, „to se přece u nás stalo, bratře Branhame.“ Já vím, to souhlasí. Vidíte, že vaše myšlenky poznávám. Nemůžete je skrýt. Dejte tedy pozor, na co myslíte.

Semeno musí být zaseto a pak potřebuje vodu, aby mohlo růst. Řeknete: „Bratře Branhame, tu vodu jsme přece již přijali.“ Vyjadřuji vaše myšlenky. Tak to je. To je správné. přijali jste vodu. Sázeli jste někdy zelí nebo něco jiného, nebo zasévali semena? Když se zasadí, trochu se zalijí.

Co jsme dostali v čas setí? Raný déšť. „Ó“. Řeknete, „to je přece nesmysl!“ Okamžik, prosím! Podívejte se do Joele 2, co tam je psáno o raném dešti. Můžete se na to podívat v hebrejštině, chcete-li. Napište si to: je to „*moureh*“. Podívejte se, jak se to hebrejské slovo „*moureh*“ překládá. Znamená to poučení. Spadl déšť poučení. I déšť poučení denominací spadl. „O milion víc v roce 1944“ – to chtěli baptisté. Šlo jim o členy ve sboru. Oral Roberts a ti bratři z letničního hnutí – myslím to velké, celé letniční hnutí – jich získali miliony. To souhlasí. Avšak na tu menšinu, na ten malý hlouček, přišlo Slovo, Semeno.

Pamatujte si, že slovo „*moureh*“ znamená poučení a má co činit s raným deštěm. Je tam psáno o „dešti-*moureh*“, to je déšť poučování. Spadl déšť poučení.

Billy Graham dosáhl svět. Letniční dosáhli svět a Slovo vyšlo k světu. Co je nyní? Nyní čeká na pozdní déšť. Přijde, až vydá plody. Ó, doufám, že to chápete.

To, co jste zaseli na poli jako semeno, budete sklízet jako plody. Jestliže chtějí denominace více členů, pak je dostanou. To se již stalo. Letniční chtějí více letničních; přesně to dostanou. Avšak Slovo zrodí syny a dcery Boží. I to přijde. Vidíte, co má ten mohutný pozdní déšť působit; oni vystoupí na zdi a budou je přeskakovat. Budou jako blížící se vojsko. Jen ještě trochu počkejte. Budete sklízet, co jste na poli jako semeno rozseli.

Také ty dva denominační směry. Chápete to? Oba směry se sjednotí a půjdou do Sodomy. Slovo ale zůstane u vyvolených, toho královského semene.

Ježíš řekl: „Jak tomu bylo ve dnech Sodomy, tak to bude, až se Syn člověka vrátí.“ Šli tam dva andělé – dva pomazaní kazatelé odešli do Sodomy, protože chtěli vyvést jednoho odpadlého muže, který měl ještě trošku z Boha v sobě a jeho ženu. Přece víte, co se s ní stalo. Pozbyla milosti. Vidíte jeho dcery a co porodily, potom, co vyšly. Tady je vždycky „*vlas v polévce*“. Víte, že je to tak. Promiňte mi tento výraz. Ale víte, co míním. Tak bylo vždycky. Víme to. Slovo nemůžete popřít. Tam ale byl Jeden, který zůstal u Abrahama a dal mu znamení. Souhlasí to?

Jeden zůstal. Jak je Abraham se svou skupinou označován? Vyvolené semeno. Nešli do Sodomy. Byli to poutníci a putovali sem a tam. Táhli sem a táhli jinam; žádnou denominací nebyli. Ale ten, který patřil k denominaci, tam šel a vystavěl si město. Tam se stal Lot knězem nebo biskupem či něčím jiným – váženým mužem. Sedával jako soudce v městské bráně. Dnes bychom řekli: biskup nebo předseda okresu. Mohl říkat: „Tohoto muže tady mezi sebou nechceme. Ne! Nesouhlasí s naší teologií. To si nemůžeme nechat líbit!“ Tam ten starý Lot byl. Tam sedával. „Když nemá členskou legitimaci naší skupiny, pak tu mezi námi nebude!“ Kdo tě ustanovil soudcem na domem Božím, ty kříženče? Slovo Boží se přesto káže.

Svatý Martin jednou přišel k podobné skupině. Onen muž se ani nechtěl pozvednout, aby mu prokázal vážnost, když procházel branou. Tu Bůh způsobil, že mu začalo hořet oblečení, a tak musel vyskočit a pozdravit Božího proroka, který právě vcházel do města. Tak to je. Židle, na které seděl, trůn, na němž byl, se vzňal. Snad jste četli církevní dějiny. On tam přišel s pravým Slovem, vykonal divy a znamení a dokázal tím, že stál na Slovu. Oni měli vlastní biskupy, měli všechno, co chtěli a co jim připadalo dobré. Bůh ale viděl, že tam byly vyvolené děti a poslal někoho, kdo je vyvedl.

Přemýšlejte o tom. Co to bylo? Na chvíli se tu pozdržme. Lot si mohl zvolit, být bez denominace. Je to tak? Kdysi si mohl zvolit, aby táhl s Abrahamem. Ale láska ke světu ho udusila. Dnes se to zase děje. Myslete na to, že nikdo z těch v Sodomě neviděl ani jediný z nadpřirozených divů. Byli oslepeni. Kázání Slova oči nevěřícím zaslepuje. To je to, co Billy Graham a ostatní činili. Oslepili oči nevěřících. Nemůžete popřít, že Ježíš řekl: „Jak tomu bylo ve dnech Sodomy, tak to bude, až přijde Syn člověka.“ Tady v Bibli to stojí. Právě tak tomu bude, až se vrátí Syn člověka.

Dejte pozor, tam byl Jeden, který byl Slovo. ON byl Slovo. Kde zůstal? U těch, kteří měli zaslíbení, u vyvolených. Slovo zůstalo u vyvolených. I dnes Slovo Boží zůstane u vyvolených. Oni jsou to královské semeno Abrahamovo podle zaslíbení.

Jaké skutky tehdy konalo? Když bylo asi za osm set let zjeveno v postavě Ježíše Krista, vykonávalo tytéž skutky, které On – Slovo – činil, když byl u Abrahamova stanu. ON seděl zády ke stanu a oslovil Abrahama jeho novým jménem. Ne „Abram“, jak se jmenoval dříve. Jeho jméno bylo nyní Abraham, neboť krátce před tím se mu zjevil Bůh a dal mu jméno Abraham.

ON se zeptal: „Kde je tvá žena Sára?“ – Ne Sarai. „Kde je tvá žena Sára?“, jako kdyby to On nevěděl.

Odpověděl: „Je ve stanu za Tebou.“

Potom On řekl: „JÁ tě navštívím.“ JÁ – osobní zájmeno. „Za rok o tomto čase opět k tobě přijdu. Potom budete mít dítě, na které jste tak dlouho čekali. Pozdní dešť je na spadnutí. Ty to semeno máš již dost dlouho v sobě, uvěřil jsi. Očekáváš syna a ten nyní přijde.“ To je ta pravá církev, vyvolené semeno dneška. „Ty jsi jej vyhlížel. JÁ ti ho pošlu.“ Kdo to řekl? – Slovo.

Vy si myslíte: „To přece nebylo Slovo!“ Promiňte, prosím. Abraham Ho jmenoval *Elohim*. To je ten Všemohoucí, ten v sobě samém Existující. ON byl Slovo – *Elohim*. Ke komu přišel? K Abrahamovu semeni.

Vzpomeňte si: ON neměl nic společného s denominacemi. Zůstal u těch vyvolených, kázal a činil znamení. Ježíš řekl, že tak to opět bude. Mějte ještě trochu trpělivosti.

Sára se smála sama pro sebe. Vidíte, jaké to bylo pošpinění? Ona tomu nevěřila, a vlastně by ji Bůh pro to na místě zabil. Věděli jste to? Potom vyšla a před Abrahamem to popřela. Smála se v duchu. Možná, že se ani neusmívala, ale v srdci se trošičku smála a mínila: „Já, devadesátiletá ženská, přechod mám již 40 let za sebou, a žila jsem s ním celý ten čas. Pětadvacet nebo třicet let spolu již nemáme žádné manželské styky. A On říká, že se svým pánem-manželem, mám ještě mít milostný vztah.“ – S Abrahamem, jejím mužem.

Takovými ženami byste měly být všechny! Pavel řekl totéž. Tak velice byste měly milovat své muže, a ne se s něčím směšovat. Zapamatujte si to. Dnes odpoledne to probereme, až se budeme zabývat mateřským klínem.

Ona milovala Abrahama tolik, že ho oslovovala „pane“. „Teď, když jsem uvadlá, bych měla ještě pomýšlet na milování? A můj manželský pán je přece už také stařec.“ A smála se. Ten Anděl Abrahamovi dokázal, kdo On byl – že byl to Slovo. Zeptal se: „Proč se Sára smála?“ Tu ji zavolal a ona řekla: „Nesmála jsem se.“

ON ale odvětil: „Ale ano, smála jsi se!“ Ó, jaká milost. Vidíte, Bůh by ji na místě zabil, ale nemohl to učinit. Vidíte naši hloupost! Musel by zabít každého z nás, to však nemůže. Aby zabil Sáru, musel by vzít i Abrahama, neboť Sára byla částí Abrahama. Oni byli jedno skrze manželství. Tak On ani církev nemůže zničit, neboť ta je částí Jeho samotného. Je částí Krista, Slova, které se stalo masitým tělem. „Úžasná milosti, jak líbezný je tvůj hlas!“ ON to nemohl učinit. Pochopili jste to? Nemohl ji zabít. Nemohl jí vzít život, neboť byla částí Abrahama. Byla masem z jeho masa a kostí z jeho kosti.

Navzdory chybám! Řeknete: „Já jsem ale udělal chybu.“ To nevádí, i Abraham se dopustil chyb. ON nemůže církev zavrhnout. Nemůže usmrtit vyvolené. Nemůže vzít váš život, neboť jste částí Jeho samého. Vy jste Slovo; Slovo je ve vás. Zjevuje se, prokazuje se láskou, radostí, pokojem, trpělivostí.

Věříte každému Božímu slovu a všechna působí – Bůh působí skrze vás. Vidíte, jste částí Slova, které je Kristus. Učili jsme se, že On je Slovo a my jsme maso z Jeho masa a kost z Jeho kosti. Tak je to. Nyní k něčemu přijdeme.

Moureh, moureh – déšť, raný déšť, déšť, o kterém se říká, že již spadl. Co se stalo? Raný déšť přišel v době setby. Co se stalo, když přišel pozdní déšť? Sodoma a Sodomité shořeli, a Abraham obdržel zaslíbeného syna.

Ježíš řekl: „Nechte obojí růst až do žní. Potom bude plevel svázán a spálen. Pšenice ale bude svezena do stodoly.“ Pozdní déšť je blízko před námi. Přijmeme jej. Tím bych se nechtěl příliš dlouho zdržovat, neboť vím, že mám ještě něco velice dobrého.

Obě denominace se spojí. Letniční a všechny ostatní se sjednotí. Ale Slovo zůstane u zaslíbeného Abrahamova semene, jak se to stalo tehdy. Ježíš řekl: „Jak tomu bylo tehdy, tak to bude zase.“ Máte uši, které slyší a oči, které vidí, porozumění, abyste rozuměli? Ježíš řekl: „Tak jako tomu bylo...“

„Není to napsáno...?“ ptal by se dnes ráno, kdyby tu stál. Neříkal by: „Nestojí psáno, že jak tomu bylo ve dnech Sodomy, tak to bude, až Syn člověka přijde?“ Nevidíte, jak se sklizeň obojího blíží? Oni přijmou poslední déšť. Dospěli k poslednímu dešti. Co se stane potom? Andělé i Pán se tehdy vzdálili. Potom spadl déšť.

Teď dávejte dobrý pozor. Myslím, že jsem byl u tématu o dešti – pozdním dešti. Všechna znamení nyní poukazují na konec. Každý, kdo věří Božímu Slovu, to poznává.

Dovolejte mi tu ještě něco říci. Znovu budu muset vyslovit některá jména. Nechtěl bych být hrubý, ale slíbil jsem Bohu, že nebudu brát žádný ohled, přijdu sem a přesně vyjádřím to, co jsem věděl celý svůj život. Pak tu mám na konci ještě několik věcí, o kterých vím, že si je musím nechat pro sebe. Avšak vysvětlím vám tolik, kolik On dovolí. Paní Woodová ví, že po tom, co jsem si tohle a ještě mnoho dalších stran napsal, mluvil ke mně Duch svatý: „Teď to nedělej!“ Nezavolal jsem tě, paní Woodová a neříkal ti, že On mi zakázal to činit? Šel jsem do ústraní a modlil se. ON toho večera přišel ve vidění ke mně a pravil: „Jdi až potud. Tohle vezmi a zařaď to do toho, neboť tomu ostatnímu nebudou rozumět. Ještě pro to nenastal čas. Zařaď tam toto.“ Udělal jsem to. To souhlasí. „Poslušnost je lepší nežli obět.“

Poslušnost. Teď se podívejte. Ukazují vám, že se nacházíme v konečné době. Dokonce se naplňuje podobenství o bláhových a moudrých pannách. Vidíte, bláhové panny představují ty křížence. Mají semeno bez oleje – vláhý, aby mohlo růst. Co dělají? Obě skupiny – letniční a denominace světa, ty

evangelické skupiny vyrostly společně. K čemu? Aby šly do Sodomy a uzrály ke sklizni.

Pozorujte bláznivé panny. Panny! Všimli jste si toho? Jeden z mých slavných přátel, skutečný učenec, chytrý, inteligentní, významný letniční a já jsme také zjistili, že moji bratři, křesťanští obchodníci, jásají a chválí Boha, protože jsou mezi nimi episkopální kazatelé a katoličtí kněží. Jen se ptám, jestli tito muži tvrdě nespí. Chápete to? Říkají: „Ó, to je to nejmocnější, co jsi kdy slyšel, bratře Branhame. Lidé z episkopálního chrámu přicházejí a říkají, že přijali Ducha svatého. Mluvili v jazycích. Oni činili tyto věci. Čest buď Bohu. Říkám ti, v jejich kostele vypukla revoluce.“ Ó, moji bratři, nevíte, co to je? **Je to znamení.**

V tom čase, kdy bláhové panny chtějí mít olej a jdou, aby ho nakoupily, přijde Ženich. Ó letniční, co se s vámi děje? Nemůžete to vidět, jedině, že by vám to Bůh ukázal. To je jisté. Jestliže jste tehdy nebyli předurčení, abyste byli zrozeni, pak to minete. Požehnané jsou uši těch, kteří to mohou slyšet; požehnaná srdce těch, kteří tomu mohou porozumět, neboť čas je blízky. Každé znamení na to ukazuje.

Podívejme se, jaké mají probuzení. Měli mocná probuzení. Vypadá to dobře, že ano? Řeknete: „Ano, bratře Branhame, nyní jsi nás dostal na nebezpečnou půdu.“ Tam jsem vás chtěl mít. Jak jinak byste měli poznat, co je správné a co ne? Zkoušejte všechno na Slovu. Jen tak můžete poznat, zda je to správné nebo falešné. Prostě to zkoušejte na Slovu. Podívejte se, co o tom říká Slovo. Ducha můžete zkušovat tím, co říká o Slovu. Jestliže Slovo popírá, není z Boha. Je to jedno, co to je. Když popírá Slovo, není z Boha. Zkoušejte jej na Slovu, a hleďte, co se stane. Ježíš nás varoval před těmito věcmi. Kvůli všem, kteří poslouchají magnetofonový záznam, bych chtěl říci to místo. Je to Mat. 24:24.

Okamžik, prosím. Do konce nám zbývá již jen asi dvacet minut. Jsem si jist, že až skončíme, budeme mít probránu sotva jednu třetinu. Přesto to nyní přečtu. Pozorně naslouchejte, co Ježíš řekl. ON nám řekl, že oba ti duchové budou tak blízko sebe, že kdyby to možné bylo, dokonce vyvolení by byli svedeni. To víte, že? Prokáže se to jako pravda? Ano. U Mat.24:35 je psáno:

„Nebe a Země pominou, ale slova Má nikdy nepomnou.“

Oba duchové budou tak blízko sebe. Tak to musí nyní být. Musí to tak být. Letniční denominace musí jednat jako ti praví, neboť Ježíš řekl, že jen vyvolení nebudou svedeni. To mě téměř zabíjí. Avšak, moji bratři v denominacích, nemůžete vidět, proč jsem dělal, co jsem dělal? Je to tomu pravému tak podobné, že by tím byli dokonce vyvolení svedeni, kdyby to bylo

možné. Avšak vyvolení jsou vyvoleni k věčnému životu. Teď chcete vědět, kdy se konečně dostanu k té věci. Za chvíli k tomu dojdou a projednáme to opravdu podrobně. Pamatujte si, že vyvolení jsou jediní, kdo to pochopí.

Ptáte se: „Jak mám vědět, že máš pravdu?“ Potom mě zkuste na Slovu. Pojdte a zkuste také denominace na Slovu. Zjistíme, kdo stojí správně. Bible říká: „Všechno zkušujte.“

Vy míníte: „Na tom přece nezáleží, jestli je někdo pokřtěn tak nebo jinak.“ A přece na tom záleží! To řekl také satan Evě. Ve Sk.19 máme zprávu o některých, kteří již byli pokřtěni. Křtil je dobrý křesťan – Jan Křtitel. Pavel se zeptal: „Přijali jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?“

Odpověděli: „Ani jsme ještě neslyšeli o tom, že by tu Duch svatý již byl.“ Zeptal se: „Jak jste byli pokřtěni? Kdybyste to pochopili, věděli byste to.“ Ptal se jich: „Jakpak jste byli pokřtěni?“ Odpověděli: „Křtem Janovým, toho velkého muže, který pokřtil Ježíše.“

Pavel odpověděl: „Nyní to již nestačí...“ neboť Jan křtil jen k pokání, ne ale k odpuštění hříchů. Oběť ještě nebyla přinesena. Když to uslyšeli, nechali se pokřtít na jméno Ježíše Krista.

Bůh mluvil k Mojžíšovi: „Vyzuj svoji obuv.“ Co by bylo, kdyby Mojžíš odpověděl: „Ty víš, že dnes ráno jsem si boty pořádně sešněroval, Pane. Ale prokáži Ti ještě více uctivé bázně tím, že si sejmu klobouk.“? To by neplatilo. ON neřekl „klobouk“, řekl „boty“. Je to ďábel, který se snaží ty věci představit jinak, jako to udělal u matky Evy. Každé slovo, jak je Bůh zde nechal vepsat, je pravda. Tak tomu věřím.

Můžete si jít dál po svém a říkat: „Máme přece pravdu.“ Jen klidně pokračujte. Už je dobře. Jste-li tak slepí, jděte jen dále a tápejte ve tmě. Podle tohoto Slova budeš souzen, bratře, ne podle vyznání víry. Ó, vypadá to dobře. Ano, vypadá to dobře.

Říkáte: „Dobře, bratře Branham, počkej chvíli. Chvála Bohu. Přece jsem viděl, jak vyšli a uzdravovali nemocné.“ Jistě, to jsem viděl také. „Viděl jsem, jak mluvili v jazycích.“ Ano, já také. Nikdy jsem tomu nevěřil a neexistuje nikdo, kdo by mohl Slovem dokázat, že důkaz přijetí Ducha svatého je mluvení v jazycích. Byl bych rád, kdyby ten dotyčný přišel a ukázal mi to. Vždycky jsem k tomu vyzýval. V mluvení jazyky věřím; jistě. Avšak viděl jsem také, že v jazycích mluvili ďáblové. Čarodějnice a čarodějníci mluvili v jazycích a vykládali to, popírali však, že Ježíš Kristus vůbec existuje. Viděl jsem v jazycích mluvit muže, který žije s manželkou jiného muže. Stál přímo přede mnou a díval se na mne. Vtom jsem viděl vidění. Vzal jsem ho stranou a usvědčil jsem ho. Označujete tohle za Ducha svatého?

Ptáte se: „Bratře Branhame, nevěříš, že Duch svatý mluví v jazycích?“ Jistě, ale zkoušejte to na Slovu! Jannes a Jambres konali zázraky. To souhlasí, že? Ano – Jannes a Jambres. Když přišel Mojžíš do Egypta, předváděli Jannes a Jambres – kouzelníci, zpočátku táž znamení, která konal Mojžíš. Mohli činit totéž; ti dva ďáblové. Mojžíš řekl: „Komáři...“, a oni řekli: „Komáři...“ Mojžíš hodil hůl na zem; oni také hodili hůl na zem. Tady vznikl had; tam vznikl had. To souhlasí. Oni mohli konat divy. Bible říká, že tito ďáblové vystoupí v posledních dnech, budou konat divy a mnohé lidi svedou. To je velmi tvrdé, bratři, avšak musíte znát pravdu.

Ježíš řekl: „Mnozí přijdou v onen den a budou říkat: ‚Pane, Pane, nečinil jsem toto a nečinil jsem tamto v Tvém jménu?‘“ ON jim odpoví: „Odstupte ode Mne, vy činitelé zla.“ Co je skutek nepravosti? (Podle př. něm. Bible: Pachatelé zločinu.) Co je zločin? Něco, o čem víte, že je to zvrácenost, a přesto to děláte. Vy přece víte, že Slovo Boží má pravdu, proč potom jednáte pokrytecky? Kvůli své organizaci. Vy z toho trošku přijmete a zbytek necháte ležet. „Vy činitelé nepravosti“, řekne, „odstupte ode Mne, nikdy jsem vás neznal.“ Buďte projdete peklem již tady anebo potom.

Myslete na to, že je to pravda. Ježíš to řekl. Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi. Bible říká, že právě tak, jako oni vystoupili proti Mojžíšovi, budou tu tito duchové opět v posledních dnech. Kdy? Přímo před osvobozením lidu. Haleluja! Nadešel čas osvobození! Ježíš řekl v Mat.24, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Pochopí to jen ti vyvolení – jen tady jeden, tam jeden... Dokonce ty pravé vyvolené, kdyby to bylo možné! Právě tak, jako kdysi Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi, tak se tito lidé s narušeným rozumem protiví pravdě. Protiví se pravdě! Slovo je Pravda. Souhlasí to? Tohle není odstředěné mléko, přátelé.

Podívejte se, Ježíš v Bibli řekl, že si budou tak podobní, že by dokonce vyvolení byli svedeni, kdyby to bylo možné. Ale to není možné. Tam zapadne semeno, protože je předurčeno k tomu, aby tam zapadlo. Setba vzklíčila. Denominace byly zasety. Slovo bylo zaseto. Jannes a Jambres působí mezi lidmi. Bible říká, že tito ďáblové vystoupí v posledních dnech a svedou lidi divy a znameními, které budou moci předvádět. Jak ten rozdíl zjistíte? Podle Slova.

Již ve Starém zákoně je psáno: „Nemluví-li podle Zákona a proroků, není v nich život“ – když popírají nějakou věc. Ukažte mi tedy v Písmu jedinou osobu, která by byla pokřtěna s užitím titulů: „Ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Proč to tedy děláte? Kvůli nějakému vyznání víry, které přináší zkřížené, mrtvé děti, křížence, kteří jsou dvakrát mrtví a vyrváni s kořeny.

„Každá rostlina, kterou nezasadil Můj nebeský Otec, bude vyřata.“ „Nebe a Země pomínou, Má slova ale nikdy nepomínou“, řekl Ježíš. Nyní vidíte, proč zastávám stanovisko, které zastávám.

Ukažte mi nějaké místo, že by pro ženu nebylo prokletím, když si stříhá vlasy. Tady to máte! Potom se hádáte se mnou. Lidé říkají: „Bratr Branham je prorok. Věřte mu, pokud lidem říká hříchy a podobné věci. Ale tomu, co učí, nevěřte.“

Ó, ty ubohý pokrytče! Ty vůbec nic nevíš! Neříká Bible: „Slovo Páně přichází k prorokům?“ Neoznačuji se za proroka. Nejsem prorok. To jste řekli vy. Cituji jen, co vy říkáte. A pak se obrátíte a říkáte něco takového? Nezapírejte, že to udělal. Mám dokonce tu nahrávku, kde jsi to řekl. To jsi nevěděl, že? Rád bych jen, abys jednou řekl, že to neudělal. Víc nemusíš říkat. Přehraji ti tvůj vlastní hlas.

„Jako Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi...“ – byli to divotvůrci. Kde ale bylo Slovo, to pravé Slovo? Byli tam muži, kteří konali divy, muži, kteří mohli vykonat jakýkoliv div. Avšak stáli tam také dva pomazaní proroci – prorok a jeho pomocník. Byl tam pomazaný prorok jménem Mojžíš. Ten měl to TAK PRAVÍ PÁN. Na konci - před osvobozením - se to projevílo. Souhlasí to? Ti takzvaní divotvůrci již nemohli nic pořádit.

Oč usilují? Chtějí vyvolat pozdní dešť. Nesmysl! Ó, ten pozdní dešť zachvátí celý svět, bratře! Byl tu raný dešť k rozsévání Slova. To souhlasí. Nyní uvidíte, co způsobí pozdní dešť. Zjistíte, že nastane sjednocování. Letniční a všechny skupiny se sejdou a mužům, kteří neposlechnou, zavrou dveře. Potom vám již nedovolí otevřít ústa. Pak ale přijde On. ON to potom ukáže. Potom prožijete dešť! Ó, zůstaňte ve ztišení. Buďte klidní. Nechte to přijít.

Slovo bylo u pomazaného proroka, neboť Pánovo Slovo přichází k prorokovi. Bůh Svůj systém nemění. Ne, ne, nikdy nemění Svůj systém. Co to bylo?

I tam byli tři muži. Jannes a Jambres konali divy jako ti, kteří šli do Sodomy a učinili malý div, když lidi oslepili. Kromě nich se tam nacházel Abraham, ten pomazaný, a jeho pomocnice Sára, a u nich byl Bůh. Souhlasí to? Zde stáli Jannes a Jambres a konali divy – nejprve každý div, který mohl udělat Mojžíš – jako znamení. Tam stál prorok, pomazané Slovo, se svým pomocníkem. Přál bych si, abych o tom mohl nyní aspoň dvě hodiny kázat.

Vzpomeňte si, v 1.Moj. stojí, že každé semeno rodí podle svého druhu. Tak to musí být provždy. To všechno jsou symboly. Jestliže nějaký člověk říká, že věří, že církev-Nevěsta projde časem soužení, pak se ptám, odkud jsi k tomu vzal to semeno? „Nuže,“ řekneš, „myslím, že je to napsáno.“ Dobře, tedy.

Všiml sis, že tehdy ten déšť padl na ty druhé? Na koho spadl? Noe byl přece již v arše, ještě dříve než přišel soud. Lot vyšel ze Sodomy dříve, než to propuklo. My určitě nepůjdeme soužením. Jednoho dne budete vzati vzhůru ve vytržení. Proč byste ještě měli být souzeni? ON, Ježíš, vzal mé soužení na Sebe. Tam se konalo mé soužení. Já jsem Jej přijal a jsem svobodný. „Uzřím-li krev, pominu kolem vás šetrně.“ To souhlasí. Mojžíš spolu s Izraelem byli jisti, když nastalo soužení. To je pravda.

Každé semeno musí plodit podle svého druhu. Bůh stvořil člověka podle Svého obrazu, podle Svého druhu, aby byl Jeho Slovem zde na Zemi. ON vyjádřil v Ježíši Kristu, co On byl. Bůh byl v Kristu. To je člověk podle Jeho druhu. Bůh je Slovo. Kolik vás ví, že On je Slovo? Slovo bylo v Kristu, v muži, v člověku, a skrze Něho bylo vyjádřeno. Byl to Bůh, Slovo. Vyjádřil sám Sebe v Kristu. Na počátku stvořil Bůh člověka podle Svého vlastního obrazu. To je druh člověka, jakého Bůh dnes dělá. Semináře a školy, umělé líhně plodí mísenice. Jestliže ale Bůh nějakého člověka zavolá, pak je v Jeho vlastním obraze; pak se v něm stalo Slovo živým. To souhlasí. To je on – člověk Boží; člověk v Jeho vlastním obraze, Jemu podobný. Ježíš řekl: „On bude činit skutky, které jsem Já činil.“ Bůh tedy stvořil člověka ke Svému obrazu, podle Svého způsobu.

Jeho způsob! Co je Jeho způsob? Slovo! ON je Slovo. Jestliže však nějaký člověk popírá Slovo Boží, může potom být v obraze Božím? Položte si jednu otázku. Ptejte se sebe sama. Jak můžete být v obraze Božím a Slovo Boží popírat, jestliže je Slovo vyjádřením Jeho obrazu? Ó, říká se: „Takhle to není míněno.“ Vyjádřený obraz Boží! To by znamenalo: „JÁ jsem to sice řekl, ale nemínil jsem to tak doopravdy. Tady jsem se zmylil. To беру zpět. To se týkalo jiné doby. JÁ jsem to tak nemínil.“

Ó milosrdenství! Jaké je to odpadlictví, ďáblovlo žrádlo, které dal zbaštit už Evě! Nedovolte, aby se pokoušel vrazit to do krku těm vyvoleným. Oni tomu neuvěří. „Pojďte jen a přistupte do naší skupiny!“

Nikam nepřistupujte. Musíte být znovuzrozeni; ne přistupovat, nýbrž stát se novým stvořením k Jeho obrazu, podle Jeho druhu, abyste byli Jeho vyjádřeným Slovem na Zemi.

Ježíš byl tím vyjádřeným Slovem Božím. Věříte tomu? Co potom máme být my? Přece rovněž synové Boží, v nichž jako v církvi bude Slovo vyjádřeno. To je to tajemné Tělo Ježíšovo, které pokračuje v díle, které zde na Zemi Ježíš započal. Je to ten druh „podle Jeho druhu“.

Můžete být luteránský druh podle druhu luteránů, metodistický druh podle metodistů; katolický druh podle katolíků; letniční druh podle jejich

druhu; druh jednotářů podle jejich druhu, druh trinitářů podle jejich druhu. Jste-li však Boží druh, pak je to něco jiného. Potom jste vyjádřený obraz Slova, které se projevuje. Ó! Musí to tak být. Jestliže na to spadne voda, musí to vzejít.

Tak dochází k narození. Bůh stvořil člověka podle Svého obrazu. Nemyslím, že budu mít ještě čas pro další část Slova. Je obzvláště dobré. Nechtěl bych s tím ale již začínat. Všechna Boží slova jsou drahocenná. Podívejte se, co jsem chtěl do oběda stihnout! Probral jsem teprve tohle, to je asi třetina. Tím končíme. Co říkáš? Kolik vás může zase přijít odpoledne? Zvedněte ruce. Dobrá. Nechtěl bych vás příliš dlouho zdržovat, neboť vás nechci unavit. Prosím, nechte magnetofony v nahrávací místnosti dále běžet, chtěl bych sám ukončit.

Naše poslední myšlenka byla, že Bůh stvořil člověka podle Svého druhu. Pochopili jste to? Člověk podle druhu Božího. Jaký druh člověka byl On? Musíte se podívat a zjistit, co byl, když se stal masitým tělem, potom víte, jaký druh člověka On dělá. Je to správné? Člověka podle Své povahy. Amen. To souhlasí, že? To je Jeho druh člověka.

ON jednou řekl jednomu člověku: „Ty jsi muž podle Mého srdce.“ David byl mužem podle Jeho vlastního srdce. Víte to? Duch Boží byl v Davidovi. David byl odmítnutý král. Pomazaný je vždycky odmítán. Když byl David vlastním národem odmítnut jako král, šel vzhůru na jednu horu. O tom budu nyní několik minut kázat.

Davidovi vlastní lidé by museli být podle jeho druhu, ale oni ho zbavili trůnu. Jeho vlastní syn ho vyhnal z trůnu. Když David odcházel, jeden z nich přišel a plival na něho – na pomazaného krále! Tento chlapík, který byl zamotan do svého učení, přišel, šel vedle krále a plival na něho.

Všimněte si Krista. I On byl poplíván. Pro posla, který Davida provázel, byl jako anděl. Vytasil meč a řekl: „Proč by měl tento mrtvý pes mého pána, krále proklínat. Dovol mi přece a já půjdu a useknu mu hlavu!“, řekl tento anděl.

David opověděl: „Zasuň meč zpátky. Musím to vytrpět.“ Vystoupil jako odmítnutý král na horu, ohlédl se na Jeruzalém a plakal. Po osmi stech letech stál Syn Davidův, z jehož Ducha měl David podíl, na stejné hoře. Je to tak? Umím si představit, že anděl, který byl u Něho, když On šel na Golgatu, řekl Bohu: „Nemá hlava tohoto psa být utáta?“

„Nech ho!“ – taková byla odpověď. Ó, přijde čas!

Co bylo s Davidem, když se vrátil? Tady se list otočil. David táhl s triumfálním průvodem. Onen chlapík mu spěchal naproti a úpěnlivě prosil o

milost. Jistě. „Nech ho!“ Jednoho dne se On vrátí ve Své moci. Potom se posměch obrátí v opak. To souhlasí. Jen je nechte být.

Bůh řekl: „Davide, jsi mužem podle Mého vlastního srdce.“ Jestliže nějakého člověka stvoří Bůh, je podle Jeho druhu. David řekl: „Zachovávám Tvé Slovo ve svém srdci, abych proti Tobě nehřešil.“ Jediné, co potřeboval, byl déšť. S Davidem by bylo všechno nejlepší, jen kdyby dostal déšť, ale Duch svatý nebyl dosud vylit. On měl Slovo; to Slovo bylo v něm. On to věděl, neboť řekl: „Zachoval jsem je v srdci, Pane. Nerozkvetlo a neprojevalo se tak, jak by mělo, ale zde, uvnitř jsem je Pane, zachoval. Mám je ukryté.“ Když ale vystoupil Ježíš, který byl to zjevené Slovo, vzešel životní zárodek a nyní se opět stává Slovem. Jestliže Davidův kalich již přetékal bez Ducha, co teprve by mělo být s námi? Amen. Není On předivný? Milujete Jej?

Předivný, předivný...

Kolik vás Jej miluje? Kolik vás Jej miluje? Ó, On je předivný. Tohle bylo ostré, přátelé, velice ostré. Sám bych takový nechtěl být, doufám však, že tomu rozumíte. Dnes vyjadřuji, proč jsem dělal ty věci, které jsem dělal.

Nyní ještě malý rozbor, než ukončíme kvůli obědu. Chtěl bych vám oznámit, že mým smyslem a cílem je Boží Slovo. Mým úmyslem je líbit se Jemu. Nemohu poslouchat všechno ostatní a věřit Slovu Božímu. Nemohu poslouchat všechno a zalíbit se Bohu. Mou snahou je poznat Jeho Slovo a zalíbit se Bohu tím, že Mu budu sloužit podle Jeho Slova. Nemám nic proti nikomu. Každý, kdo je tu přítomen a je znovuzrozen z Ducha Božího a patří k vyvolené skupině, byl možná kdysi metodistou, baptistou, presbyteriánem, letničním nebo něčím podobným. To víte. Víte to. Podívejte se, jestliže je řečeno: „Vydej se k nim,“ potom to člověk musí udělat. Snad je mezi nimi někdo, kde – je-li semeno zaséváno, jednoho dne vzejde žeň. Mnozí odejdou a řeknou: „Ach, on není nic jiného než podvodník.“

Neříkali totéž o našem Pánu? Nic si z toho nedělejte. Proč nepřijdete, abychom to spolu přezkoušeli? Říká-li se: „On není nic jiného než podvodník“, potom přece zkoumejte na základě Slova. Jestliže to není Slovo, tak je to podvod. Jestliže se uchyluje vaše theologie od Slova, pak není správná.

Jiní jdou kolem a řeknou: „Víš co? Já to nějaký čas zkusím.“ Semeno se uduší. To tak je. Ale jestliže se opravdu vyprázdníte a řeknete: „Pane Ježíši, od nynějška již ne já, ale Ty,“ potom to přinese stonásobný užitek. Věříte tomu? Já tomu věřím také. Všem však musí být ponechána svoboda a spravedlnost. To souhlasí. Ano, ukázal jsem Pánu svoji oddanost, že budu kázat Jeho Slovo a věrně setrvám na Jeho pravdě, i kdyby mě to stálo život. Budu tak i dále činit.

Považoval bych to za čest - ne že bych si to přál, ale kdyby mi to bylo určeno – kdyby se má krev smísila s krví lidí, kteří ji obětovali ze stejného důvodu; kupř. ti, kteří byli předhozeni lvům; ti, kteří umírali na křížích; ti, kteří byli rozřezáni pilou; kteří byli vyhozeni ze svých organizací a bloudili při strádání v ovčích a kozích kůžích. Pro mne by to byla veliká čest, kdybych mohl říci jako Kristovi učedníci, když se vrátili a radovali z toho, že byli hodni učinění trpět pohanění pro Jeho jméno. Pro Něho to mohli trpět, pro ně bylo utrpení něco nepatrného.

Nechtěl bych trpět; to by nikdo nechtěl. Chtěl bych podat ruku všem denominacím a říci: „Bratři, pojďme!“ Rád bych to udělal. Avšak kdybych to udělal, vytrhl bych svou ruku z Jeho ruky. Toho jsem dalek, abych udělal něco takového. I když musím stát sám, pak přece stojím s Ním a Jeho Slovem.

Jak to vyjádřila Eddie Pruittová: „Kdo Kristu, té Skále, pevně důvěřuje, ten nestavěl na písku.“ Kristus je Slovo. „Na počátku bylo Slovo.“ Co je to? Každé slovo je semeno a rodí podle svého druhu. Denominační semeno bude plodit podle svého druhu. Letniční organizace budou rodit podle svého druhu. Baptisté budou rodit podle svého druhu. Co přinášejí? Stále organizace.

Jak Pán dá, ukáží vám dnes odpoledne, jak začali a co to způsobilo, kde je to v Bibli a jak to skončí – jaký bude konec.

Bůh žehnej vás všechny v těch autech. Mnozí z vás zůstali v automobilu, protože již nemohli dovnitř. Poslouchali s sebou přes toto spojení. Bůh žehnej vás, kteří stojíte podél stěn a vás, kteří tu sedíte. Důvěřuji, že jsem vám Boží milosti nezavdal příčinu k pohoršení, jen jsem vám vysvětlil své stanovisko.

Věříte-li témuž, co jsem dnes ráno řekl, nezaujmete své stanovisko stejně? Ovšem, že byste to udělali. Nyní na okamžik skloníme hlavy.

Milostivý nebeský Otče, ještě nechceme toto shromáždění ukončit, ale jen přerušit, abychom si trochu odpočinuli. Kéž semeno, které bylo dnes ráno zaseto, padne na dobrou a úrodnou půdu. Nechť přinese bohatý užitek, Pane, plnost věčného života. Modlíme se nyní, Otče, aby to semeno, které bylo zaseto, zůstalo ležet a vyčká, až spadne pozdní déšť. „Ti, kteří očekávají na Pána, nabývají mocné síly.“ Ó Bože, nechť Tvé Slovo nepřehlédneme, ale zůstaneme u Slova. Dej to, Pane.

Požehnej nás a všechny, kteří nyní půjdou obědvat. Prosím, abys jim Ty dal oběd a ten pokrm požehnal, posilnil je a dnes odpoledne je sem včas přivedl. Pane, nechť zde v chrámu sedí a vyčkají, jestliže se nyní uchýlím k modlitbě a pak zase přijdu. Modlím se za to, abys mě dnes odpoledne úplně nově pomazal. Dej to, Pane, abych lidem mohl přinést to, čemu věřím, Tvé Slovo. Daruj to Otče.

Modlím se, abys požehnal našeho drahého a milovaného pastora, bratra Neville. Náš milovaný bratr za několik minut vstoupí do vody, aby pokřtil skupinu lidí. Otče, jestliže je zde dnes ráno někdo, kdo je pokřtěn jinak než křesťanským křtem, jak to učil Tvůj velký učedník Pavel, který si kladl nárok, že v sobě nosil Slovo Boží – on řekl: „I kdyby anděl z nebe sestoupil a řekl vám něco jiného než to, co jsme vám kázali, prokletý buď!“ Satan může přijít v podobě anděla.

Otče, víme, že to stojí napsáno v Bibli a modlím se, Otče, aby to proniklo hluboko do srdcí, že to byl Pavel, který přikázal lidem, kteří ještě nebyli pokřtěni na jméno Ježíše Krista na odpuštění hříchů, aby byli ještě jednou pokřtěni. Kéž to lidé pochopí, Otče. Nechť poznají, že to je ta pravda, jak je tato bohoslužba se křtem konána. Dej jim poznat, že neexistuje jediné místo v Písmu, které by potvrzovalo trinitářskou ideu o třech bozích. Otče, samozřejmě, že věříme, že jsi se zjevil v trojnásobném způsobu; totiž jako Otec, Syn a Duch svatý. Tomu pevně věříme, Pane. Avšak neděláme z Tebe tři bohy, nýbrž víme, že jsi jeden Bůh, který se projevil ve třech formách zjevení – jako Otec, Syn a Duch svatý – a že jméno Boží zní Ježíš Kristus. To je jméno Otce, Syna a Duchu svatého.

Otče, nechť těchto málo slov o křtu hluboko zapadne do srdce každého, neboť nevím, kolik ještě máme času. Otče, blíží se to. Nepřítel, o němž dnes odpoledne budeme mluvit, proniká stále hlouběji a je stále drzejší. Od té doby, co vstoupily na trůn, jdou stále dále, Pane, vidíme to všude. Není to komunismus, Pane. Kéž jsou lidé s to pochopit, že je to římanství, ta stará matka-nevěstek a její dcery, děvky. Vidíme, Pane, jak šelmě zřizují obraz. Sem jsme dospěli.

Bože, náš Otče, buď nám milostiv a dej nám všem vejít do bezpečí, do archy, a být připraveni na pozdní dešť. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Vy zde v budově, chcete-li jít ven a něco si sníst, pak je to dobře. Chcete-li, můžete se potom vrátit. Vraťte se zase tak rychle, jak můžete. Na okamžik povstaňme. Všichni povstaňme. Kolik vás věří Slovu Pána? Zdvihněte ruku. Amen. Ó díky buď Pánu. Ó, jak miluji Ježíše.

Miluji Ježíše...
